

Årsredovisning 2010

Innehåll

2	Viktiga händelser 2010
3	Vi är statens finansförvaltning
4	Riksgäldsdirektören har ordet
6	Statens internbank
10	Skuldförvaltning
18	Garanti och kredit
21	Insättningsgaranti och investerarskydd
23	Bankstöd
26	Prognos och utfall
28	Internationella kontakter
29	Riskhantering
32	Medarbetare
34	Kostnader och anslag
37	Finansiell redovisning
59	Organisation
60	Ordlista

Uppdrag

Riksgäldens uppdrag från regeringen är att vara statens internbank, ta upp lån och förvalta statsskulden och ge statliga garantier och krediter. Vi ansvarar också för insättningsgarantin och investerarskyddet och hanteringen av statligt stöd till banker.

Vision

Riksgäldens vision är att vara världens bästa statliga finansförvaltning.

Mål

Riksgäldens mål är att minimera kostnaderna för statens finansförvaltning utan att risken blir för hög.

Viktiga händelser 2010

Vi tecknar ett ramavtal för betalningstjänster med Nordea, SEB, Swedbank och Danske Bank. Danske Bank är ny aktör bland ramavtalsbankerna. Statens kostnader beräknas minska med 30 miljoner kronor om året genom det nya avtalet. [Läs mer, sid 6 ►](#)

Avvecklingen av en valutaposition i svenska kronor som vi byggt upp under 2009 startar. Positionen ska sänka kostnaderna för statsskulden och avvecklingen görs gradvis för att inte störa valutamarknaden. Vid slutet av året var den delvis realiserade vinsten cirka 7,8 miljarder kronor. [Läs mer, sid 16 ►](#)

Den 23 februari 2010 är försäljningen av Saab Automobile klar.

Samma dag utfärdar Riksgälden en kreditgaranti till Saab för lån i Europeiska investeringsbanken. Lånet är på 400 miljoner euro (3,6 miljarder kronor) och ska betalas ut i delar under två år. I slutet av 2010 har cirka hälften av lånet betalats ut. [Läs mer, sid 18 ►](#)

Tillämpningen av bankstödslagen ska för första gången provas i Prövningsnämnden. Ärendet gäller Riksgäldens övertagande av Carnegie Investment Bank. Den värdering som gjordes när vi agerade som stödmyndighet ifrågasätts av de gamla ägarna. Bo Lundgren frågas ut i konstitutionsutskottet om försäljningen av Carnegie. [Läs mer, sid 4 och 24 ►](#)

Bankerna efterfrågar inte längre de statliga garantier som stöttat bankernas upplåning under finanskrisen. Regeringen förlänger ändå stödprogrammet för bankerna till den 30 juni 2011 men halverar beloppet till 750 miljarder kronor. [Läs mer, sid 24 ►](#)

Volvo Cars får också en statlig garanti till ett grönt utvecklingslån på 3,55 miljarder kronor hos Europeiska investeringsbanken. [Läs mer, sid 18 ►](#)

Ett ramavtal för kontantkort träder i kraft. Kontantkort är en ny tjänst som underlättar offentliga betalningar som inte kan göras direkt till ett bankkonto. [Läs mer, sid 7 ►](#)

För första gången exporterar vi tjänster. Uppdraget är ett EU-projekt i Ukraina och Riksgälden utbildar ukrainska tjänstemän i hur man förvaltar en statsskuld effektivt. [Läs mer, sid 28 ►](#)

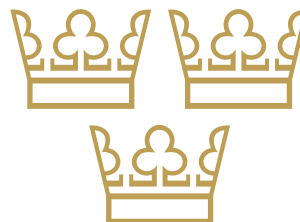
Riksgälden och Internationella valutafonden, IMF, arrangerar en konferens om statsskults- och upplåningsfrågor efter finanskrisen. Konferensen lockar 90 deltagare från 30 länder, bland annat Kina och Island. [Läs mer, sid 28 ►](#)

Skyddet för sparare stärks. Den svenska insättningsgarantin höjs till 100 000 euro med start 31 december 2010 när vi anpassar oss till nya EU-regler. [Läs mer, sid 21 ►](#)

Höstens försäljning av premieobligationer ger 6,6 miljarder kronor. Beloppet är det högsta sedan hösten 1986. [Läs mer, sid 9 ►](#)

Riksgälden vinner två Guldägg för en reklamkampanj om premieobligationer *För dig som gillar att vinna men hatar att förlora*. [Läs mer, sid 16 ►](#)

Vi är statens finansförvaltning

Riksgälden är statens centrala finansförvaltning. I uppdraget ingår att:

- vara statens internbank
- ta upp lån och förvalta statsskulden
- ge statliga garantier och krediter

Vi har också uppdrag som syftar till att främja konsumentskyddet och stabiliteten i det finansiella systemet:

- ansvara för insättningsgarantin och investerarskyddet
- hantera statligt stöd till banker

Statens internbank

Vi är myndigheternas bank. Vi har effektiva lösningar för betalningar till och från staten. Statens betalningar styr hur mycket vi behöver låna eller placera dag för dag. Genom att samla alla betalningar på ett ställe ser vi till att statens skuld är så liten som möjligt.

Vi hjälper också myndigheterna att hantera anslag och andra medel. Vi betalar ut anslagsmedel till myndigheternas konton i Riksgälden. Myndigheterna kan även låna i Riksgälden, bland annat för att finansiera investeringar.

Statsskuldsförvaltning

Vi förvaltar statsskulden med det yttersta syftet att se till att staten alltid kan fullgöra sina betalningar. Om staten betalar ut mer pengar än den får in i skatter och på annat sätt, tar vi upp lån för att täcka det underskott som uppstår i statsbudgeten. Då ökar statsskulden. När det är överskott i budgeten betalar vi av lån och statsskulden minskar. Men oavsett om det är under- eller överskott behöver vi låna för att finansiera återbetalningen av gamla lån som förfaller.

Vi lånar framför allt genom att ge ut olika typer av obligationer och statsskuldväxlar som vanligen handlas i mångmiljonbelopp. Men vi erbjuder också sparprodukter särskilt anpassade för privatpersoner och mindre företag. Att sköta statens upplåning och förvalta statsskulden är en viktig uppgift eftersom räntorna på statsskulden är en stor utgift för staten.

Garantier och krediter

Vi ställer ut garantier och ger krediter som riksdagen har beslutat om. Vi bedömer kreditrisken i varje uppdrag

och tar ut motsvarande avgifter. Om riksdagen beslutar att mottagaren av stödet inte ska betala avgiften, hämtas medel från statsbudgeten. Avgifterna bidrar till att staten står bättre rustad för framtida kreditförluster. På lång sikt ska avgifterna täcka kostnaderna.

För att betala ut en kredit måste Riksgälden låna upp pengar. Det betyder att den redovisade statsskulden ökar. Vid en statlig garanti ges lånet däremot av någon annan och statsskulden påverkas inte. Statens risk är ändå densamma samtidigt som Riksgälden kan låna billigare än den som lånar med statlig garanti. Ofta är det därför effektivare för staten att ge stöd med hjälp av krediter.

Insättningsgaranti och investerarskydd

Vi bidrar till konsumentskyddet på finansmarknaden. Insättningsgarantin innebär att sparare får ersättning av staten om en bank skulle gå i konkurs. Investerarskyddet gäller för värdepapper och pengar som en bank eller ett värdepappersbolag hanterar för en kunds räkning och som försvinner vid en konkurs. Dessa skydd skapar trygghet för sparare och investerare och bidrar till stabilitet i det finansiella systemet.

Bankstöd

Vi bidrar till att värna den finansiella stabiliteten. Som stödmyndighet har vi i uppdrag att ge stöd till banker om det behövs för att motverka en allvarig finansiell kris. Vi ansvarar även för att hantera stöd till solida banker via program för garantier och kapitaltillskott som infördes under finanskrisen 2008 och 2009.

Starkt förtroende för svensk ekonomi

”Banking is by definition risky business.

2010 var för Sverige ett återhämtningens år. Det gångna årets starka tillväxt innebar en så kraftig förstärkning av statsfinanserna att det underskott som följde av krisen eliminerades. Statsskulden var vid årets slut 35 procent av vår samlade produktion. Det kan jämföras med genomsnittet för OECD-länderna, som var det dubbla.

Utvecklingen innebar för Riksgälden en normalisering av upplåningen med koncentration till nominella statsobligationer. Kostnaderna för statsskulden har kunnat hållas nere till följd av ett starkt förtroende för den svenska ekonomin.

Till det kommer vinsten på den position för en starkare krona som vi tog 2009 när finanskrisen och oron för svenska bankers exponering mot Baltikum ledde till en överdriven kronförsvagning. Positionen, som började avvecklas i september 2010, har varit mycket lönsam. Den totala, ännu delvis orealiserade, vinsten uppgick vid årsskiftet till cirka 7,8 miljarder kronor.

Den snabba återhämtningen och det stora förtroendet för svensk ekonomi har sin grund i de strukturella reformer som genomförts efter nittiotalskrisen och den starka statsfinansiella situationen. Till det kommer den resoluta hanteringen av riskerna i vårt finansiella system under den akuta krisen.

Behovet av nya statliga insatser för den finansiella sektorn har med all sannolikhet upphört. Volymen utestående garantier för bankernas finansiering har under året minskat med en fjärdedel. Sammantaget räknar vi med att skattebetalarna kommer att få en nettointäkt på drygt 5 miljarder kronor av programmet.

Den juridiska och politiska cirkusen kring vårt övertagande av Carnegie Investment Bank för att undvika en konkurs och skydda den finansiella stabiliteten gick vidare. De gamla ägarna kräver hos Prövningsnämnden att den då konkursmässiga banken ska värderas till

nästan 8 miljarder kronor! Stödlagen är dock tydlig – värdet av att en bank får statligt stöd får inte tas med vid värderingen.

Även konstitutionsutskottet intresserade sig under det gångna året för Carnegie. I en utfrågning fick jag tillfälle att vederlägga felaktiga medieuppgifter om att Riksgälden inte skulle ha tagit det bästa budet vid försäljningen av banken.

Det nya ramavtal för statens betalningstjänster som förhandlades fram under 2010 innebär att kostnaderna kommer att minska ytterligare. De tidigare ramavtalsbankerna Nordea, SEB och Swedbank fick dessutom sällskap av Danske Bank.

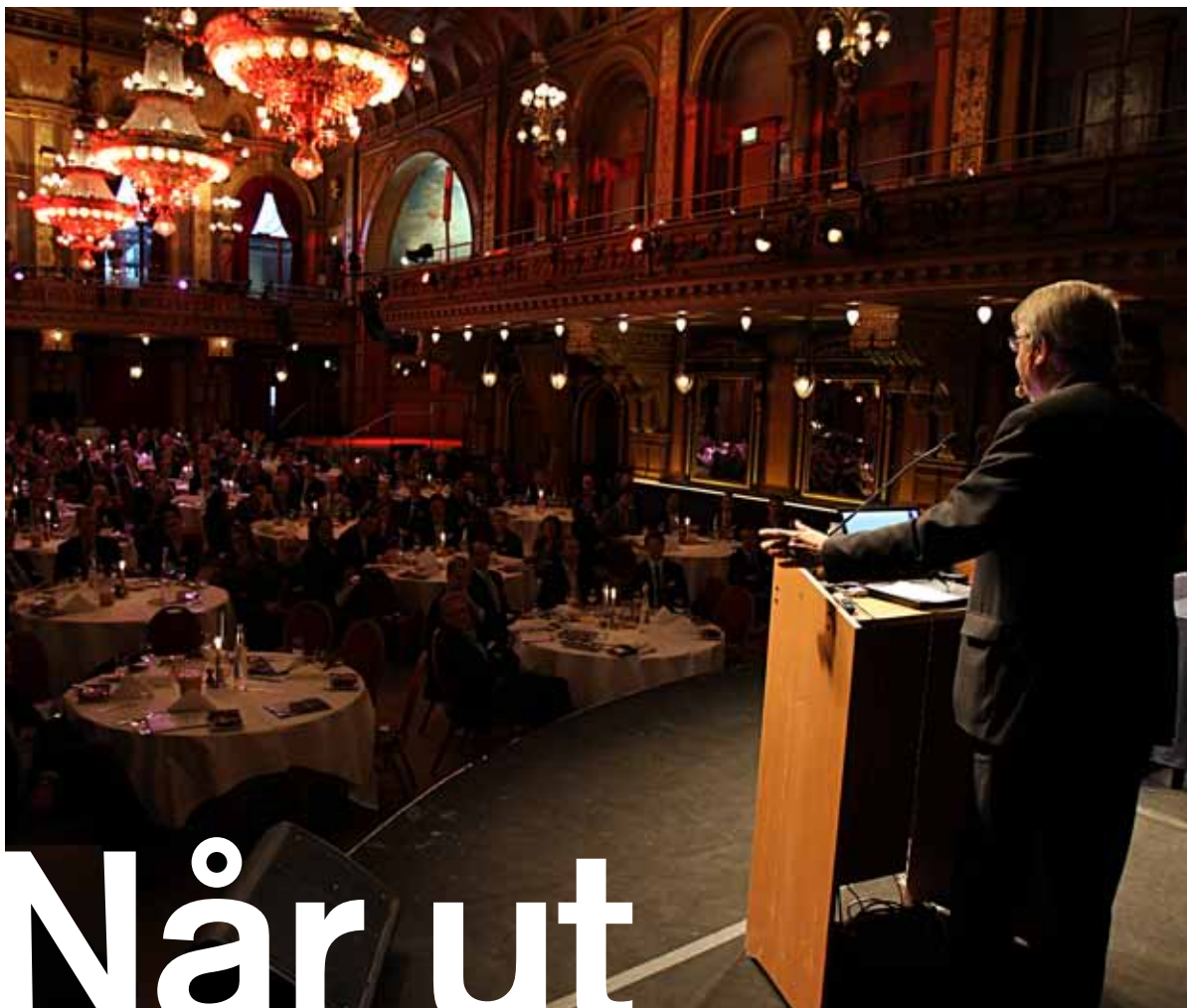
Vi arbetade under året vidare med de uppdrag vi fått när det gäller bilindustrin. I februari utfärdade vi kreditgarantier för lån i Europeiska investeringsbanken för SAAB och i december för Volvo. I uppdraget ligger en noggrann uppföljning av bland annat ställda säkerheter för att skydda skattebetalarna från förluster.

I juni startade ett EU-finansierat projekt i Ukraina där medarbetare från Riksgälden i samarbete med kollegor i Frankrike och Ungern under två år ska bidra till en utveckling av bland annat landets statsskuldsförvaltning.

Riksgäldens vision är att vara världens bästa statliga finansförvaltning. De utvärderingar som gjorts av vår verksamhet, såväl nationellt som internationellt, har varit positiva och omdömena goda. Det är resultatet av mycket goda insatser av våra medarbetare också under 2010.

Stockholm i februari 2011

Bo Lundgren
Riksgäldsdirektör

Når ut

Bo Lundgren talar om "Management of Financial Crisis" vid Standard & Poor's konferens den 23 november 2010 på Berns i Stockholm.

Riksgälden sprider kunskap

Riksgäldens uppdrag spänner över ett stort antal ekonomiska frågor som skär genom både privat och offentlig sektor. Nationalekonomi, finansiell ekonomi, företagsekonomi och privatekonomi – samtliga dessa områden är aktuella i vårt dagliga arbete. Våra medarbetare är därför flitigt anlitade föreläsare och talare inom sina specialområden.

Riksgälden deltar i internationella organisationers arbete som OECD, Världsbanken och IMF. Vi talar vid olika konferenser och investerarräffar både i Sverige och utomlands. Vi medverkar också i debatter som anordnas av banker och andra finansiella institut. Dessutom deltar våra medarbetare i lokala sammanhang vid aktiesparträffar och marknadsrelaterade mässor.

Inom den statliga sektorn har vi ett fortlöpande kunskapsutbyte med andra myndigheter och varje år är det flera grupper med studenter från landets universitet och högskolor som besöker oss för att ta del av vår kunskap.

Effektiva betalningar

Vi ser till att statens betalningar sker på ett effektivt och säkert sätt. Ett nytt ramavtal för betalningstjänster med Danske Bank, Nordea, SEB och Swedbank kommer att sänka statens kostnader med cirka 30 miljoner kronor per år.

Utbetalning av ersättningar och betalningar till personer som saknar svenskt bankkonto underlättas med ramavtalet för kontantkort. För att öka säkerheten vid statliga betalningar har vi föreslagit ändringar i föreskrifterna till betalningsförordningen.¹

Statens internbank – uppgift och mål

Riksgälden ansvarar för statens betalningsmodell inklusive statens centralkonto. Vi ska också erbjuda myndigheter, affärsverk och statliga bolag möjlighet att låna och placera.

Målet är att verksamheten bedrivs effektivt och håller en hög säkerhet samt att myndigheterna får god service. Likviditetsstyrningen i staten ska utformas så att statens räntekostnader långsiktigt minimeras.

FAKTA Statens betalningsmodell

Statens betalningsmodell omfattar föreskrifter, regler, tekniska system och avtal med affärsbanker om betalningstjänster för statliga myndigheter. Statens betalningsmodell ska vara utformad så att den ger valfrihet för myndigheterna att välja den betalningsförmedlare eller bank som bäst passar avsändarens och mottagarens behov. Betalningen ska genomföras på ett kostnadseffektivt och säkert sätt. Modellen ska tillgodose statens behov av information om betalningarna. Staten ska ha en konkurrensneutral relation till bankerna.

Myndigheternas samlade in- och utbetalningar i affärsbankerna samlas varje bankdag på statens centralkonto som är placerat i Riksbanken. Varje dag lånar Riksgälden upp den likviditet som behövs för att täcka underskott eller placerar överskott som uppstår på centralkontot.

Riksgälden har en central roll i staten genom att ansvara för att myndigheter och vissa affärsverk får sina anslag och lån i enlighet med regleringsbrev. Med hjälp av statens betalningsmodell (se faktaruta) ser vi till att staten kan fullgöra sina betalningar på ett effektivt och säkert sätt. Staten som helhet får billigare betalningar genom att vi upphandlar ramavtal för betalningstjänster för cirka 240 myndigheter.

Kostnader för betalningar

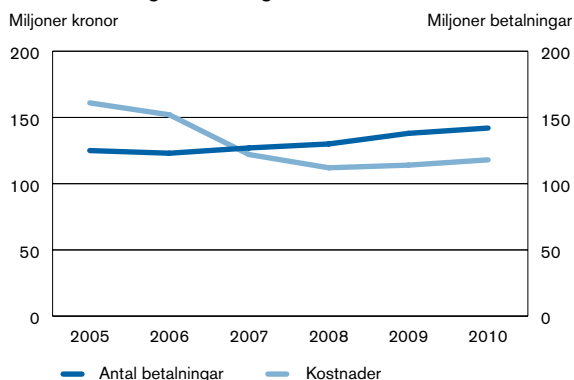
Myndigheterna betalade totalt 118 miljoner kronor för de 142 miljoner betalningar som ramavtalsbankerna förmedlade under 2010; se diagram 1. I genomsnitt kostade en statlig betalning 0,83 kronor. Snittkostnaden är oförändrad jämfört med 2009.

Det totala värdet på betalningarna över statens centralkonto var 5 244 miljarder kronor under 2010. Av dessa var 2 624 miljarder kronor inbetalningar och 2 620 miljarder kronor utbetalningar.

Ramavtal ökar säkerheten

I oktober tecknade vi nytt ramavtal för betalningstjänster med fyra affärsbanker: Danske Bank, Nordea, SEB

Diagram 1 Statliga betalningar och kostnader

¹ Betalningsförordningen är det regelverk som styr Riksgäldens utformning av betalningsmodellen. Föreskrifterna till betalningsförordningen styr myndigheternas interna arbete med betalningar.

Jan Maarten Dijkgraaf utbildar medarbetare från myndigheterna om det nya ramavtalet.

och Swedbank. Danske Bank är ny leverantör. Avtalet träder i kraft den 1 april 2011 och gäller i fyra år med möjlighet att förlänga avtalet med två år. Kraven på ramavtalsbankernas säkerhet kring betalningar i det nya avtalet är högre när det gäller åtkomst, tillgänglighet och skydd av information. Kraven är också högre på ramavtalsbankernas service till myndigheterna.

Upphandlingen av det nya ramavtalet kostade Riksgälden cirka 3 miljoner kronor. Utslaget på de 240 avropsberättigade myndigheterna blir kostnaden 13 300 kronor per myndighet. En gemensam upphandling av betalningstjänster ger betydligt lägre upphandlingskostnader för staten som helhet jämfört med om varje myndighet skulle göra den enskilt.

Det nya avtalet innebär att staten kommer att sänka sina kostnader med cirka 30 miljoner kronor per år tack vare generellt sänkta priser på betalningstjänster. Myndigheter som tillsammans står för en tredjedel av statens betalningar genomförde därefter en andra konkurrensutsättning för sina större betalningstjänster vilket ger ännu lägre priser.

Kontantkort – ny betalningstjänst

Kontantkortet underlättar offentliga betalningar som inte kan göras direkt till ett bankkonto. Tjänsten innebär att utbetalaren laddar den aktuella summan på ett kort som mottagaren kan använda. Med hjälp av en pinkod kan mot-

tagaren ta ut pengar eller handla med kortet. I dag används bland annat kontanter, utbetalningsavier och utländska checkar för dessa betalningar.

Genom att ersätta kontanthantering och betalningstjänster som kräver mycket administration bidrar kontantkortet till ökad säkerhet och lägre kostnader.

Ramavtalet för kontantkort som vi tecknade med ICA Banken trädde i kraft den 1 januari 2010. Förutom statliga myndigheter är ett sextiototal kommuner och landsting delaktiga i ramavtalet. Vid utgången av 2010 hade fyra myndigheter och tre kommuner avropat avtalet. Ramavtalet gäller till och med den 31 december 2012.

Säkerheten är i fokus

Riksgälden arbetar aktivt med att öka säkerheten i hanteringen av de statliga betalningarna. De nya ramavtalen för betalningstjänster gör det möjligt för myndigheterna att öka säkerheten genom att till exempel använda beloppsbegränsning på konton och att via internet bekräfta betalningsuppdrag som skickas på fil (betalningsbemyndigande).

I november skickade vi förslag på ändringar av betalningsförfordningen till regeringen. Vi har även tagit fram nya föreskrifter. Förändringarna ska bland annat förtydliga myndigheternas ansvar när de hanterar lösenord och utrustning som används vid betalningsbemyndiganden, hantering av betalningsinformation och reservrutiner.

E-legitimation är en id-handling som gör betalningar säkrare. I en informationskampanj har vi under året upplyst myndigheterna om vinsterna med att skicka uppdrag till oss med hjälp av e-legitimation via vår internetbank SIBWebb.

E-legitimation förenklar även myndighetens eget arbete. Vid utgången av 2010 använde 147 myndigheter e-legitimation, en ökning med 40 myndigheter sedan 2009.

Ökad inlåning

Inlåningen ökade med 19 procent under året. Ökningen beror på att Apoteket AB placerade överskottet på 5,9 miljarder kronor från försäljningen av delar av sin verksamhet hos oss. Dessutom ökade behållningen på myndigheternas räntekonton; se tabell 1. Övrig inlåning ökade marginellt.

Utlåningen ökade med 0,2 procent. Det beror till stor del på att vår största låntagare Centrala studiestödsnämnden lånade ytterligare 5,9 miljarder kronor. De hade vid årets slut lånat totalt 165 miljarder kronor; se tabell 2.

SIBWebb. De första tjänsterna som innebär överföring via dataclearingen kommer att lanseras under första halvåret 2012.

Vi undersöker varje år hur nöjda myndigheterna är med vår service och de tjänster vi erbjuder. Undersökningen 2010 visade på att myndigheterna har stort förtroende för Riksgälden och att de är nöjda med den hjälp och det stöd de får från oss. Under 2011 kommer vi att se över den utbildning vi erbjuder myndigheterna för att tillgodose deras behov av fler utbildningstillfällen. Resultatet i Nöjd kund-index steg från 82 förra året till 84 år 2010.

Nöjda kunder

Vi arbetar löpande med att utveckla vår internetbank SIBWebb för att underlätta arbetet för myndigheterna. Under året tog vi fram en ny tjänst som gör det möjligt för myndigheter att göra omförföringar till andra myndigheters räntekonton. I december beviljade Bankföreningen oss medlemskap i dataclearingen som är en gemensam tjänst för överföringar mellan banker. Dataclearingen gör att vi kommer att kunna utveckla fler nya tjänster i

”Vi ställer tuffa krav för att få säkrare betalningar.

Jenny Rolling
Chef Statens internbank

Tabell 1 Riksgäldens inlåning

Miljoner kronor	2006	2007	2008	2009	2010
Myndigheter	67 080	70 666	82 328	87 095	99 363
Affärsverk	3 511	1 978	1 087	369	589
Aktiebolag	1 000	2 896	2 782	1 488	5 945
Summa inlåning	71 591	75 540	86 197	88 952	105 897

Tabell 2 Riksgäldens utlåning

Miljoner kronor	2006	2007	2008	2009	2010
Myndigheter	235 690	232 299	207 106	216 656	227 184
Affärsverk	7 069	6 427	7 898	7 630	3 948
Aktiebolag	15 491	17 835	20 887	22 364	25 893
Utlåning i valuta				96 051	85 988
Summa utlåning	258 250	256 560	235 891	342 701	343 012

Vann du?

Premieobligationer – fortfarande en framgångssaga

Varför är premieobligationen så populär? I slutet av november avslutades försäljningen av 2010 års andra premieobligationslån. Försäljningsvolymen var 6,6 miljarder kronor vilket är den största volymen sedan 1980-talet.

Då, för 25 år sedan, var det väldigt gynnsamt att äga premieobligationer eftersom sparformen var subventionerad. I dag lever premierna på sina egna meriter och konkurrerar på samma villkor som alla andra sparformer.

Vi frågar regelbundet våra kunder varför de köper premier och svaret är att de ser chansen till vinster samtidigt som de vet att de får tillbaka insatsen. Som lotteri är det därför svårslagsbart. De flesta premieobligationerna har dessutom en garanterad vinst om kunden köper för en förutbestämd summa. Det innebär en garanterad vinst som ungefär motsvarar en genomsnittlig bankränta samtidigt som man också har chansen att vinna mycket mer. Premieobligationen är därför en bra kombination av sparande och spelande.

Största premielånet
sedan 80-talet.

Ann-Sofi Dalmo
T.f. chef Privatmarknad

Minskad upplåning

Statens upplåning har minskat främst tack vare att den ekonomiska återhämtningen gynnat statsfinanserna. Statsbudgeten var i stort sett i balans i slutet av året – det innebär en markant omsvängning i förhållande till det stora underskottet 2009.

De starka statsfinanserna gör att staten kan fortsätta att låna billigt eftersom vi inte drabbats av den osäkerhet som präglat statspappersmarknaden i många länder.

Skuldförvaltning – uppgift och mål

Riksgälden har till uppgift att ta upp och förvalta lån till staten enligt lagen om statens upplåning och skuldförvaltning. Statsskulden ska förvaltas så att kostnaden långsiktigt minimeras utan att risken blir för hög. Riksgälden ska även bidra till att förbättra statspappersmarknadens funktion. Ju bättre marknaden fungerar, desto mer är investerarna beredda att betala för de värdepapper vi säljer och desto lägre blir statens lånekostnader. Förvaltningen ska ske inom ramen för de krav penningpolitiken ställer. Upplåningen från privatmarknaden ska uppnå största möjliga kostnadsbesparing i förhållande till alternativ upplåning.

Statsskuldskörelsen följs upp mer i detalj i en separat utvärderingsrapport.

Riksgäldens upplåning styrs normalt av två faktorer. Den första och självklara är att de lån vi ger ut ska täcka underskott i statsbudgeten och förfallande lån. Den andra är att statsskuldens sammansättning och löptid ska överensstämma med de riktlinjer som regeringen beslutar.

Hanteringen under 2010 präglades av att budgetunderskottet minskade kraftigt jämfört med 2009. De stabila statsfinanserna gjorde att svenska statspapper framstod som ett särskilt tryggt placeringsalternativ. Statens lånevillkor blev snarast bättre till följd av den oro som rådde kring vissa länders växande skuldbördor.

Balans i statsbudgeten

Statsbudgeten gav ett underskott på 1,1 miljard kronor för 2010. Statens finanser har under de senaste åren präglats av stora svängningar. Från ett överskott på 135 miljarder kronor 2008 till ett underskott på 176 miljarder 2009 var budgeten alltså i stort sett i balans 2010; se tabell 3.

Svängningarna speglar i första hand den ekonomiska utvecklingen. Den kraftiga avmatningen under 2009 medförde ett stort bortfall av skatteinkomster och ökade utgifter. Dessutom lånade Riksgälden extra mycket i utländsk valuta för att förstärka Riksbankens valutaserv. Ekonomin började växa igen och det tillkom inga extraordinära behov av upplåning under 2010. Det faktum att budgeten i det närmaste var i balans trots att arbetslösheten fortsatt var relativt hög visar på styrkan i de svenska statsfinanserna.

Tabell 3 Statens nettolånebehov¹

Miljarder kronor	2006	2007	2008	2009	2010
Primärt lånebehov	-67,6	-150,3	-168,4	144,7	-22,2
<i>Varav</i>					
Försäljningar av statliga tillgångar	0,0	-18,0	-77,0	0,0	0,0
Vidareutlåning	0,0	0,0	0,0	96,0	-2,7
Övrigt	-67,6	-132,3	-91,4	48,7	-19,5
Räntor på statsskulden m.m.	49,2	47,1	33,2	31,4	23,2
<i>Varav</i>					
Lån i svenska kronor	33,9	34,9	31,1	12,0	13,3
Lån i utländsk valuta	9,0	9,8	8,6	5,5	2,1
Realiserad valutadifferens, netto	6,3	2,4	-6,5	13,9	7,8
Statens nettolånebehov	-18,4	-103,2	-135,2	176,1	1,1

¹ Nettolånebehovet är budgetsaldot med omvänt tecken.

Väl avvägda prognoser

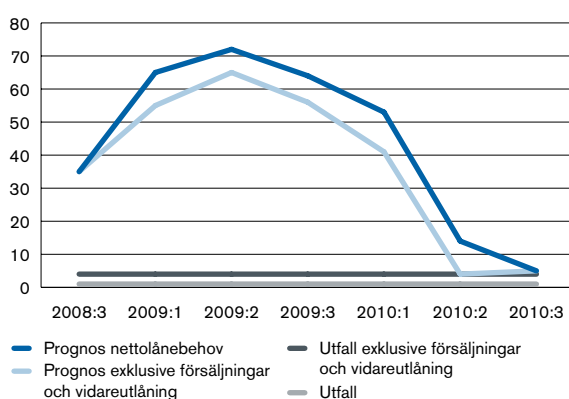
Riksgälden gör prognoser på statens nettolånebehov för att planera finansieringen av statsskulden. De viktigaste osäkerhetsfaktorerna i prognoserna har att göra med den ekonomiska utvecklingen och beslut om extraordinära inbetalningar eller utbetalningar. Under 2010 var det den första faktorn som påverkade utfallet, eftersom det inte fattades beslut om vare sig försäljningar av statliga tillgångar eller mer omfattande vidareutlåning.

Med hänsyn till den oväntat snabba återhämtningen i konjunkturen under prognosperioden lyckades vi väl med prognoserna för 2010. Vi var tidigt ute med att förutse att tillväxten skulle återkomma under 2010 även om vi underskattade styrkan i återhämtningen. Sammantaget kom vi därför att överskatta lånebehovet.

Vi publicerade den första av sju prognoser för 2010 i november 2008. Då räknade vi med ett underskott på 35 miljarder kronor; se diagram 2. Prognosen reviderades till 65 miljarder kronor i början av 2009, främst med hänvisning till den snabba nedgången i svensk och internationell ekonomi. Den låg kvar på ungefär samma nivå fram till mitten av 2010. Då gjorde vi en större revidering till 14 miljarder kronor. Det hade då blivit tydligt att skatteinkomsterna låg på en högre nivå och att arbetslösheten inte skulle leda till lika höga kostnader som tidigare befarat. En sista justering till 5 miljarder kronor gjordes i november. Sammantaget var prognosavvikelseerna avsevärt mindre än under 2009.

Diagram 2 Årsprognoser 2010

Miljarder kronor

Statsskulden minskade

Statsskulden var 1 151 miljarder kronor vid utgången av 2010. Det betyder att skulden minskade med 38 miljarder kronor jämfört med 2009; se diagram 3. Som andel av BNP motsvarar det en nedgång från 39 till 35 procent.¹ Om vi räknar bort vidareutlåningen i utländsk valuta var skulden 1 065 miljarder kronor, vilket motsva-

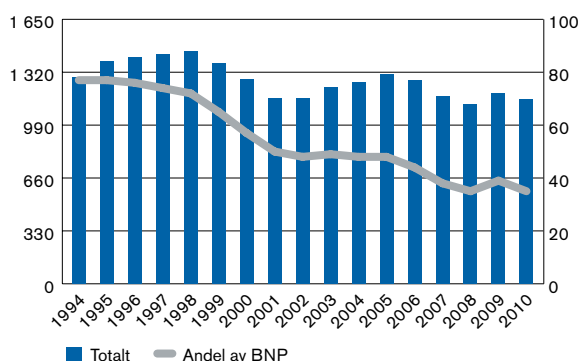
¹ Beräkningarna av BNP-andelar bygger på Konjunkturinstitutets senaste prognos för nominell BNP under 2010.

rar 32 procent av BNP. Den siffran ger på flera sätt en mer rättvisande bild av skuldsituationen. Det beror på att lånen vi tar upp för att finansiera vidareutlåning motsvaras av fordringar för staten. Dessutom är det till helt övervägande del fråga om fordringar på Riksbanken, som är en statlig myndighet.

Diagram 3 Statsskuldens utveckling

Miljarder kronor

Procent av BNP

Att minskningen av statsskulden var större än budgetöverskottet beror bland annat på så kallade skuldkorrigeringar, vilka minskade statsskulden med 35 miljarder kronor. Den viktigaste korrigeringen har att göra med omvärderingar av valutaskulden, inte minst beroende på att kronan stärktes markant under 2010. Även Riksgäldens kortfristiga placeringar spelar roll. De var nära noll vid slutet av 2010, en minskning med 4 miljarder kronor sedan årets början.

Andelar och löptid

Statsskuldens sammansättning styrs av riktlinjer som regeringen beslutar om i november varje år. Riktlinjerna anger i huvuddrag hur skulden ska fördelas mellan skuldslag och löptiden i respektive skuldslag; se tabell 4.

Tabell 4 Regeringens riktlinjer för 2010

	Andel, procent	Löptid, år
Nominell kronskuld	60	3,2*
Real kronskuld	25	9,4
Valutaskuld	15	0,125

* Därutöver kan Riksgälden ha maximalt 60 miljarder kronor i nominell kronskuld med löptider över 12 år.

Riksgälden har möjlighet att avvika från riktvärdena i riktlinjerna inom angivna ramar. Under 2010 uppgick den reala skuldens andel till mellan 24 och 27 procent. Real-skulden är svår att styra genom att vi ger ut små belopp i förhållande till den utestående skulden och det inte finns derivatinstrument att tillgå för att påverka andelen. Här beror variationerna i andel därför i första hand på hur den totala skulden utvecklas.

Valutaandelen rörde sig mellan 13 och 15 procent. Den påverkas bland annat av valutakursrörelser. Här

säger riktlinjerna att vi inte ska göra något för att motverka mindre ändringar i andelen som beror på kronans växelkurs så länge rörelserna håller sig inom ett visst intervall. Anledningen är att växelkurser har en tendens att variera kring en långsiktig nivå. Om vi hela tiden skulle lägga om skulden till följd av sådana rörelser, skulle vi riskera att systematiskt köpa kronor när det är extra dyrt och sälja kronor när vi får lite betalt. Det vore oförenligt med vår strävan att ha så låga kostnader som möjligt. Årets kronförstärkning var dock så kraftig att valutaandelen hamnade utanför intervallet. Vi ökade därför volymen valutaswappar i slutet av året för att gradvis justera upp valutaandelen.

Vidareutlåning i utländsk valuta ingår inte i valuta-skulden som den mäts i riktlinjerna. En anledning är att det vore orimligt kostsamt att snabbt minska den övriga valutaskulden för att hantera extra valutalån som de till Riksbanken. Dessutom påverkar vidareutlåning i utländsk valuta inte statsskuldens kostnader och risker. Riksbanken betalar räntor som täcker våra upplåningskostnader och skulderna motsvaras av tillgångar i samma valutor. En omläggning av statsskulden går därför inte att motivera med hänvisning till målet om kostnad och risk.

Löptiden styrs av ett mått som mäter hur lång tid som återstår till betalning av räntor och förfall, kallat räntebindningstid. Vi använder derivatinstrument, i första hand ränteswappar, för att förkorta räntebindningstiden i den nominella kronskulden och valutaskulden. Det gör att den genomsnittliga tiden till dess lånen löper ut och måste ersättas av nya lån är betydligt längre än vad som framgår av löptiden i riktlinjerna.

Den nominella kronskuldens löptid varierar kring riktvärdet under året, bland annat beroende på att stats-skuldens storlek följer ett visst säsongsmönster. Under 2010 var löptiden i genomsnitt 3,2 år för lån med löptid under 12 år.

Att skulder med löptid över tolv år behandlas för sig beror på att vi under 2009 introducerade en 30-årig obligation. Den får så kraftigt genomslag på den genom-

snittliga löptiden att ett riktvärde där 30-åringen ingår inte fungerar för att styra den övriga upplåningen. Som mest kan vi enligt gällande riktlinjer ha 60 miljarder kronor i lån med löptid över tolv år. Den utestående stocken vid årsskiftet uppgick till 40,2 miljarder kronor.

Den reala kronskuldens löptid minskade från 10,1 år i början av 2010 till 9,1 år vid årets slut. Emissionerna var små i förhållande till den utestående skulden och inget reallån löpte ut. Förkortningen av löptiden avspeglar därför främst att utestående lån kom ett år närmare förfall. Under hela året låg valutaskuldens räntebindningstid på riktvärdet 0,125 år (motsvarande ett halvt kvartal). Eftersom valutaskulden kan styras med hjälp av derivat, varierar löptiden inte nämnvärt över året.

Kraftigt minskad upplåning

Det totala upplåningsbehovet under 2010 uppgick till 67 miljarder kronor. Motsvarande siffra 2009 var 218 miljarder kronor. Minskningen berodde på det minskade budgetunderskottet och på att vi hade mindre förfall av gamla lån än 2009. De starka statsfinanserna gjorde att Sverige inte drabbades av den oro som periodvis präglade de internationella statspappersmarknaderna. Upplåningsbehovet kunde därför täckas till låga räntor, både i förhållande till tidigare perioder och jämfört med de flesta andra statliga låntagare. Hur upplåningen fördelades mellan skuldslagen framgår av tabell 5.

Mindre emissioner av nominella obligationer

Sammanlagt gav vi ut nominella obligationer för 58 miljarder kronor under 2010. Det är i det närmaste en halvering jämfört med 2009. Under första delen av året gav vi ut 3 miljarder kronor i varje auktion. Från augusti minskade vi volymen till 2,5 miljarder kronor och i november meddelade vi att volymen från början av 2011 minskas till 2 miljarder kronor. Efterfrågan var tillfredsställande med bud i de auktioner vi använder för att sälja obligationerna på i genomsnitt 2,41 kronor per utbudena krona.

Tabell 5 Statens upplåning

Miljarder kronor	2006	2007	2008	2009	2010
Nettolånebehov¹	-18	-103	-135	176	1
Förändring av kassabehållning m.m.	-39	-35	57	-138	27
Förfall, uppköp m.m.	71	79	96	181	39
Statsobligationer	36	62	68	121	4
Valutalån	35	17	28	59	36
Summa	13	-59	18	218	67
Statsskuldväxelupplåning, netto	-78	-110	-32	-24	-30
Obligationssupplåning, brutto	91	51	50	243	97
Obligationer i utländsk valuta	20	5	0	130	31
Realobligationer	7	5	3	3	8
Nominella statsobligationer	64	41	47	110	58
Finansiering	13	-59	18	218	67

¹ Nettolånebehovet är budgetsaldot med omvänt tecken.

Auktionerna dominerades som vanligt av den tioåriga obligationen som svarade för drygt hälften av upplåningen i nominella obligationer. Resten fördelades i huvudsak mellan två- och femåriga obligationer. Vi gav även ut mindre belopp i den 30-åriga obligationen.

Upplåning via nominella kronobligationer är avgörande för statens långsiktiga finansiering. Det är det enda instrumentet med tillräckligt bred internationell investerarbask och med tillräckligt djup för att långsiktigt tillgodose finansieringen av statsskulden utan att riskerna blir alltför stora. Det är därför naturligt att vi koncentrerar upplåningen till den marknaden under perioder när lånebehovet är lågt.

Något större realupplåning

Upplåningen i realobligationer under 2010 var 8 miljarder kronor. Det var något mer än 2009. En orsak var att vi introducerade en ny realobligation, med förfall 2017. För att ytterligare öka den utestående volymen gjorde vi även byten där vi sålde det nya lånet och köpte tillbaka andra realobligationer. Efterfrågan i realauktionerna var genomgående god. I genomsnitt kom det in bud på 5 kronor för varje utbudna krona.

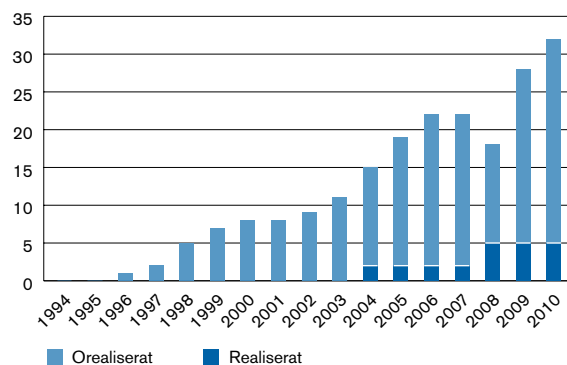
Realandelen i statsskulden låg något över riktvärdet på 25 procent. Att vi ändå valde att ge ut reallån beror på att likviditeten i handeln med realobligationer skulle försämrats om vi slutade att ge ut lån. Det skulle höja statens lånekostnader på sikt. Att hålla igång realemissionerna kan alltså ses som en form av marknadsvård. Dessutom kommer andelen att minska igen 2012 när det kortaste reallånet förfaller. För att undvika att då hamna långt under riktvärdet är det nödvändigt att gradvis bygga upp stocken av övriga lån.

Realskulden gav besparingar

Genom att vi har gett ut reallån i stället för nominell kronskuld med motsvarande löptider har vi sparat uppskattningsvis 3,4 miljarder kronor under 2010. Sammanlagt sedan reallån infördes 1994 är besparingen 31,4 miljarder kronor; se diagram 4.

Diagram 4 Ackumulerat resultat för realskulden

Miljarder kronor

Huvudsyftet med reala lån är att minska risken. Genom att komplettera statsskulden med ett ytterligare skuldslag är staten mindre utsatt för vad som händer med nominella räntor. Att det dessutom gett en besparing i förhållande till nominell kronskuld beror på att den faktiska inflationen varit lägre än den förväntade. Nyckeltalet för jämförelser av detta slag är skillnaden mellan den reala räntan vid emissionstidpunkten och räntan vid samma tidpunkt på en nominell obligation med motsvarande löptid. Ju större skillnaden är, desto större utrymme finns det för inflationen att stiga utan att det

reala lånet blir ett dyrare alternativ. Det positiva resultatet visar att inflationstakten under 2010 var lägre än den genomsnittliga skillnaden mellan räntan på realskulden och motsvarande nominell ränta.

Klart lägre valutaupplåning

Upplåningen i utländsk valuta minskade markant under 2010. Vi gav ut obligationer i utländsk valuta för motsvarande 31 miljarder kronor, vilket kan jämföras med 130 miljarder kronor under 2009. Det skedde därmed en slags normalisering efter den omfattande upplåningen under 2009. Då tog vi upp lån för motsvarande 100 miljarder kronor för att stärka Riksbankens valutareserv. Även under 2010 påverkades upplåningen av utlåningen till Riksbanken. Omkring tre fjärdedelar av valutalånen togs upp för Riksbankens räkning för att ersätta gamla lån som förföll.

Ända sedan 2002 är dollarlån det mest gynnsamma för vår direkta upplåning i utländsk valuta. Under 2009 använde vi även andra valutor, men det minskade upplåningsbehovet innebar att alla valutalån under 2010 kunde tas i dollar.

Vi kan även skapa valutaskuld med hjälp av valutaswappar. Det innebär att vi ingår avtal om att byta åtaganden i kronor mot åtaganden i utländsk valuta. Under 2010 gjorde vi valutaswappar för 10 miljarder kronor. Den helt övervägande delen ersatte gamla swappar som löpte ut. Den kraftiga kronförstärkningen gjorde att vi i slutet av året behövde öka swappupplåningen för att öka valutaskuldens andel och föra den närmare riktvärdet på 15 procent av den totala skulden.

Valutaskuldens sammansättning

Valutaskulden styrs av ett riktmärke som anger hur fördelningen mellan ingående valutor ska vara. Den nuvarande fördelningen fastställdes inför 2009 och ska gälla till och med 2011; se diagram 5.

Vi finansierar inte valutaskulden enligt riktmärket. I stället strävar vi efter att låna så billigt som möjligt och sedan använda derivat för att få en valutaskuld med en sammansättning som stämmer överens med riktmärket. Omkring hälften av valutaskulden är exempelvis finansierad i kronor som sedan omvandlas till åtaganden i valuta med valutaswappar; se diagram 6.

Diagram 5 Valutaskuldens sammansättning, riktmärke

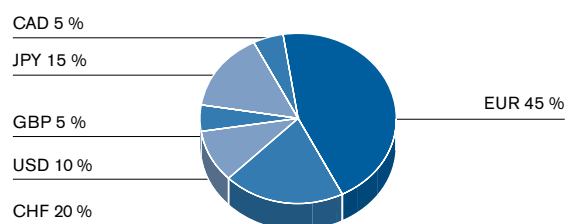
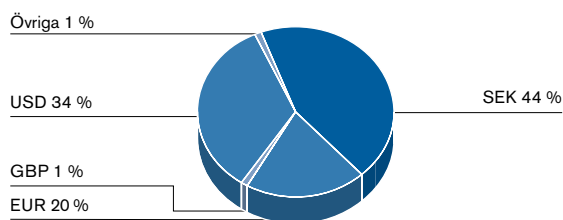

Diagram 6 Finansiering av valutaskulden

Krympande upplåning i statsskuldväxlar

Upplåningen i statsskuldväxlar fortsatte att minska. Den utestående stocken statsskuldväxlar minskade från 115 miljarder kronor i början av 2010 till 85 miljarder kronor i december. Det avspeglar dels det låga lånebehovet, dels att vi prioriterar obligationsmarknaden som vår viktigaste marknad på längre sikt. Växelstocken var i genomsnitt 99 miljarder kronor under 2010.

Växelstockens storlek varierar över året. En viktig anledning till att vi behöver en växelmarknad är att vi använder växlarna för att parera svängningar i statens lånebehov över året. Både auktionsvolymerna och den utestående stocken varierar därför betydligt mer än för obligationer.

Marknaden för statsskuldväxlar fungerade inte utan problem under året. Vissa investerare, exempelvis pensionsbolag, måste av hänsyn till externa eller interna regelverk hålla växlar. När deras placeringsbehov är stort i förhållanden till den utestående stocken blir handeln på andrahandsmarknaden liten och de räntor som noteras där onormalt låga. De låga räntorna gör att andra investerare inte anser att statsskuldväxlar ger tillräcklig avkastning. Så var fallet under delar av 2010. Detta bidrog till att växlemissionerna vid två tillfällen inte blev fulltecknade. Vi kan täcka upp för detta genom att låna på andra sätt, men den låga flexibiliteten i växelmarknaden är ändå en nackdel.

Som ett komplement till statsskuldväxlar kan vi ge ut korta värdepapper, så kallade commercial paper, i dollar. Pengarna vi får in växlar vi sedan till kronor samtidigt som vi säkrar valutakursen med terminer. Den internationella marknaden visade stort intresse för våra papper. Vi kunde ge ut papper till låg ränta och de volymer vi önskade, vilket gav den flexibilitet vi behövde.

Likviditetsförvaltning

Inom likviditetsförvaltningen lånar vi upp de pengar som saknas de dagar staten har stora utgifter, till exempel då pensioner eller statliga löner betalas ut. De dagar som skatterna flyter in får staten in mer pengar än vad som just då behövs. Då får vi ett kassaöverskott som vi måste placera. Likviditetsförvaltningen syftar alltså till att säkerställa att staten alltid kan fullgöra sina betalningar i rätt tid och att överskott i statskassan hanteras på ett lönsamt och säkert sätt.

Förutsättningarna för vår likviditetsförvaltning har delvis förändrats under de senaste åren. Under längre perioder än vanligt har det varit fråga om förvaltning av likviditetsöverskott. Vi har även haft perioder med relativt stora kassaöverskott i utländsk valuta. I början av 2009 lånades stora belopp, både i kronor och i utländsk valuta, eftersom upplåningsbehovet beräknades öka samtidigt som det fanns en risk att det skulle kunna öka väsentligt mer än vad vi prognostiserat. På kort sikt uppstod då ett kassaöverskott som måste placeras. Överskottet placerades bland annat i repor, statsskuldväxlar och korta värdepapper i utländsk valuta.

Kassamässiga överskott uppstod även under 2010. De viktigaste orsakerna till likviditetsöverskottet var att statsfinanserna visade sig bli starkare än vi först räknat med. Inte heller realiserades något av de mer pessimistiska, men tänkbara, scenarierna för svensk ekonomi och finanssektor. En annan bidragande faktor var att de marknadsvårdande repopolymerna periodvis var större än normalt på grund av stark efterfrågan på repor i korta statsobligationer. Dessutom erhöll vi stora belopp, cirka 20 miljarder kronor, i form av säkerheter då marknadsvärdet på våra utestående swappar steg till följd av de låga räntorna.

Förutsättningarna för placering av överskott på den svenska marknaden normaliserades i slutet av året. Det blev då på nytt möjligt att placera på dagslånemarknaden till Riksbankens reporänta. Under 2008 och 2009 ökade Riksbanken sin utlåning för att dämpa finansskrisens verkningar på bankernas finansieringsmöjligheter. Överlikviditeten innebar att dagslånereäntan låg 10 baspunkter under Riksbankens reporänta, i nivå med den ränta till vilken Riksbanken gör så kallade finjusterande transaktioner. Det betydde att vår avkastning på placeringar på dagslånemarknaden var i motsvarande mån lägre. För att förbättra avkastningen placerade vi under den perioden överskott i korta värdepapper i kronor i den mån det var möjligt. I oktober 2010 förföll det sista av Riksbankens långa fasträntelån och kort därefter försvann skillnaden mellan dagslånereäntan och reporäntan.

Marknads- och skuldvård

Marknads- och skuldvård är en central del av vår strävan att sänka kostnaderna och riskerna i statsskuldförvaltningen. Ju bättre den svenska statspappersmarknaden fungerar, desto mer är investerarna beredda att betala för de värdepapper vi ger ut och desto lägre blir statens lånekostnader. Att många investerare är intresserade av svenska statspapper är dessutom en trygghet om lånebehovet av någon anledning skulle öka kraftigt.

Ett viktigt medel för marknadsvård är att vi erbjuder återförsäljarna att göra repor i statsobligationer. Syftet med repor är att förbättra likviditeten på statspappersmarknaden. Reporna minskar risken för återförsäljarna

Chefsekonom Lars Hörngren håller bland annat föreläsningar och svarar på frågor från allmänheten. En tackhälsning från David Hjalmarsson som ställt frågan om nationer kan skriva av sin statsskuld.

att köpa och sälja stora belopp, vilket underlättar handeln och kommer staten till del i form av lägre lånekostnader.

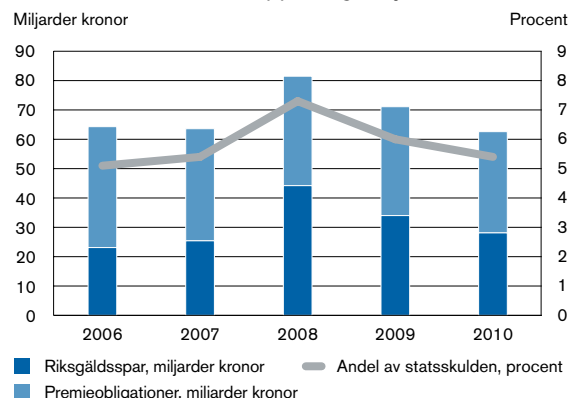
Vi arbetar dessutom aktivt med att öka kännedomen om Sverige och svensk ekonomi bland internationella investerare. Under året besökte vi investerare i Europa, Syd- och Nordamerika, Nordafrika och Asien. Sverige har mycket gott anseende utomlands. Många investerare är positiva till Sveriges starka statsfinanser och därför beredda att investera i svenska statspapper.

Privatmarknad

Riksgälden lånar också från privatpersoner och mindre investerare för att finansiera statsskulden. Vi erbjuder våra kunder premieobligationer och riksgäldsspar.

Vid årets slut var 5,4 procent eller 62,6 miljarder kronor av statsskulden finansierad av privatmarknaden; se diagram 7. Målet för vår privatmarknadsupplåning är att den ska vara billigare än den upplåning vi gör på marknaden för statsskuldväxlar och statsobligationer.

Diagram 7 Privatmarknadsupplåning, volym och andel

Under 2010 minskade upplåningen på privatmarknaden kostnaderna för statsskulden med 183 miljoner kronor; se tabell 6.

För femårsperioden 2006–2010 blev den samlade kostnadsbesparingen jämfört med statspappersmarknaden 882 miljoner kronor.

Tabell 6 Besparing privatmarknadsupplåning

Miljoner kronor	2006	2007	2008	2009	2010
Premieobligationer	150	149	106	170	171
Riksgäldsspar	27	23	38	36	12
Summa besparing	177	171	144	206	183

Andel av sparmarknaden

Premieobligationer och riksgäldsspar står för sammanlagt 4,7 procent av den svenska räntemarknaden.¹ Med räntemarknad avses bankinlåning, räntefonder och privatobligationer. Det är en minskning med 0,9 procentenheter under året.

Premieobligationer

Resultatet för premieobligationer förbättrades något under 2010 till 171 miljoner kronor jämfört med 170 miljoner kronor 2009. Det beror främst på att äldre premieobligationer som gavs ut i pappersform inte lösts in av kunder. Efter tio år tillfaller pengarna Riksgälden.

Under året förföll tre premieobligationer medan vi gav ut två nya. Den totala volymen premieobligationer minskade under året med 2,6 miljarder kronor och var vid årets slut 34,5 miljarder kronor. Årets andra emission blev den enskilt största sedan 1986.

Riksgäldsspar

Riksgäldsspar gjorde ett sämre resultat 2010, 12 miljoner kronor att jämföra med 36 miljoner kronor 2009. De låga räntorna innebar att vi inte hade en lika stor räntemarginal mot statspappersmarknaden som vi normalt har. Låga räntor medförde också att vissa kunder valde att ta ut pengar från sina konton.

Finanskrisens effekter gör att stora delar av världen lever med mycket låga räntor. Efter Riksbankens sänkning av reporäntan till 0,25 procent den 8 juli 2009 erbjöd vi våra kunder 0,10 procent i ränta på engångsinsättningar på konton med rörlig ränta. Räntan på 0,10 procent gällde till och med första halvåret 2010. Höjningarna av reporäntan gjorde att vi under andra halvåret 2010 höjde den rörliga räntan till 1,0 procent. Räntemarginalen var därmed tillbaka på 0,25 procentenheter.

De låga räntorna gjorde att volymen för Riksgäldsspar minskade med cirka 6 miljarder kronor till totalt

28 miljarder kronor 2010. Volymen är ungefär samma som år 2008 innan finanskrisen bröt ut. Antalet kunder minskade med knappt 9 procent till totalt 130 000 kunder.

Vinnande marknadsföring

Riksgäldens marknadsföring för premieobligationer på temat *För dig som gillar att vinna men hatar att förlora* har fått stor uppmärksamhet under året. Vårt samarbete med reklambyrån Storåkers McCann gav oss två Guldägg vid den prestigefyllda Guldäggsgalan i april. Där vann vi i kategorierna Bästa reklamfilm och Bästa integrerade reklam. Vi fick även analyspris i tävlingen Guldnyckeln.

Stor vinst på aktiv förvaltning

För att kunna minska kostnaderna för statsskulden har vi möjlighet att ändra skuldens exponering i löptider och valutor via så kallad aktiv förvaltning. Vi kan öka eller minska exponeringen i en löptid eller viss typ av skuld utifrån hur vi tror att värdet på den kommer att utvecklas. Vi kan ta valutapositioner och räntepositioner, men i det senare fallet endast i utländsk valuta. Denna aktiva förvaltning är ett led i vår strävan att sänka statens kostnader utan att ta för stora risker. En vinst i den aktiva förvaltningen minskar statens räntekostnader med samma belopp. Utrymmet för risktagande styrs av regeringens årliga riktlinjer.

Affärsvärlden nr 8, 2010 om Riksgäldens strategiska position i den aktiva förvaltningen.

Lönsam kronposition

I september 2010 började vi en gradvis och förannonserad avveckling av vår långsiktiga position för en starkare krona. Växelkursen låg då till synes varaktigt på mer normala nivåer. Vid årsskiftet hade positionen minskat från motsvarande 50 miljarder kronor till 27 miljarder kronor. Den totala vinsten på positionen, inklusive den orealiserade delen, uppgick då till 7,8 miljarder kronor.

¹ Riksgäldens privatmarknadsupplåning per 2010-12-31, övriga sparmarknaden per 2010-09-30.

Tabell 7 Resultat av aktiv löpande förvaltning

Miljoner kronor	2006	2007	2008	2009	2010	Genomsnitt 2006-2010
Total förvaltning	339	-238	492	514	-324	157
Riksgälden	348	-203	305	424	-587	57
Varav						
Räntepositioner	367	-241	44	138	-494	-37
Valutapositioner	-19	38	261	286	-93	95
Externa förvaltare	-9	-35	187	90	263	99
Procent av förvaltat belopp						
Riksgälden	0,21	-0,12	0,18	0,25	-0,34	0,04
Externa förvaltare	-0,03	-0,11	0,65	0,32	0,88	0,34

Den strategiska positionen för en starkare krona gentemot euron byggdes upp gradvis under 2009. Beslutet byggde på bedömningen att vid en kurs på över 11 kronor per euro var kronan för billig och euron i motsvarande mån för dyr. Vi ökade därför skulden i euro och minskade skulden i kronor. Avvecklingen innebär att vi köper euro för att återbetala vår extra skuld. I och med att vi under senare delen av 2010 kunde köpa euro till en avsevärt lägre kurs realiserade vi vinster. Hur stor den slutliga vinsten blir kan redovisas först när hela positionen är stängd. Avvecklingen görs i ungefär samma takt som uppbyggnaden och kan därför komma att ta uppemot ett år i anspråk.

Aktiv förvaltning i utländsk valuta

Vid sidan av strategiska positioner får vi bedriva löpande aktiv förvaltning i utländsk valuta, där vi tar mer kortsiktiga positioner. Under 2010 gav den verksamheten en förlust på 324 miljoner kronor. Under åren 2006–2010 var resultatet i genomsnitt 157 miljoner kronor per år; se tabell 7.

Riksgälden anlitar även externa förvaltare med uppdrag att ta löpande aktiva positioner. Under 2010 gav den externa förvaltningen en vinst på 263 miljoner kronor. Det gångna året var därmed det bästa någonsin för den externa förvaltningen. Med tanke på att de externa förvaltare har en mindre del av riskutrymmet är det ett gott resultat, som delvis uppväger vårt eget minusresultat.

Vi utnyttjade en relativt liten del av det tillgängliga riskutrymmet i den löpande aktiva förvaltningen under 2010. En orsak var att det rådde stor osäkerhet om hur ekonomi och finansmarknader skulle utvecklas. Till att vi avvaktade bidrog även att vi under året hade flera vakanter på enheten som ansvarar för den aktiva förvaltningen. De externa förvaltare använde en betydligt större del av sitt riskmandat, men eftersom de har en mindre del av det totala mandatet var även det sammanlagda riskutnyttjandet lågt.

Riksgälden anlitar externa förvaltare för att dels få in extern expertis och erfarenhet för att ytterligare sänka kostnaderna, dels få en måttstock att utvärdera vår egen förvaltning mot.

Riktlinjer för den aktiva förvaltningen

Den aktiva förvaltningen styrs av ett regelverk som begränsar de risker vi kan ta. Regeringen beslutade inför 2010 att ge oss ett totalt riskmandat på 600 miljoner kronor i termer av vad som kallas daglig Value-at-Risk; se avsnittet Riskhantering. Det innebär att vi får ta positioner som (baserat på angivna ekonomiska och statistiska antaganden) med en viss sannolikhet kan ge förluster på högst 600 miljoner kronor på en dag.

Styrelsen beslutade att ge den löpande aktiva förvaltningen ett riskmandat på 220 miljoner kronor. Det var samma mandat som tidigare år. Resten av riskmandatet reserverades för eventuella strategiska positioner där beslut fattas av styrelsen.

I riktlinjerna för 2011 beslutade regeringen att minska riskmandatet till 450 miljoner kronor i termer av Value-at-Risk. Bakgrunden var att mandatet tidigare omfattat även strategiska positioner i kronans växelkurs. I och med att dessa under 2009 lyftes bort från riskmandatet och ökades från 15 till 50 miljarder kronor bedömde regeringen att utrymmet för den övriga aktiva förvaltningen skulle minskas för att ge en totalt sett väl avvägd risknivå.

Jakten på säkra placeringar har ökat intresset för svenska statspapper.

Thomas Olofsson
Chef Skuldförvaltning

Bilindustrin i fokus

Arbetet med att ställa ut statliga garantier till bilindustrin har präglat årets verksamhet. Vi utfärdade kreditgarantier för lån i Europeiska investeringsbanken för Saab Automobile och Volvo Personvagnar. Utbetalningarna av lån till Island fortsatte och låneramen som vi ställt ut till Svensk Exportkredit har förlängts till och med 2011.

Vi har också utfört två större utredningsuppdrag om regelverk och riskanalys för statliga garantier och krediter.

Garanti och kredit – uppgift och mål

Riksgälden ska ställa ut och förvalta statliga garantier och krediter. I vårt uppdrag ingår också att arbeta aktivt för att andra myndigheters garanti- och kreditverksamhet bedrivs på ett effektivt sätt. Försäkringsmässiga principer ska styra prissättningen av de garantier och lån vi ställer ut så att kostnaderna för verksamheten på lång sikt täcks av intäkterna. Vi ska bidra till att statens risk begränsas och att statens rätt tryggas.

Året utmärktes av nya och stora uppdrag. Garantierna till Saab Automobile och Volvo Personvagnar ställer krav på att vi löpande följer upp hur det går för företagen. Vi kontrollerar också vad säkerheterna som företagen ställt ut är värda.

Under året har vi lämnat två större utredningar till regeringen som handlar om förbättrad statlig garanti- och kreditgivning.

Garantier till bilindustrin

Riksdagen beslutade i december 2008 om en ram för statliga kreditgarantier till företag i bilindustrin som söker lån från Europeiska investeringsbanken (EIB). Den statliga garantin innebär att staten tar över risken om företaget inte kan betala tillbaka lånet. Lånen från EIB gäller för omställning till grön teknik och de statliga garantierna får sammanlagt vara högst 20 miljarder kronor.

Under året beviljades både Saab Automobile och Volvo Personvagnar lån med statliga garantier. Villkoren för både Saab och Volvo är godkända av EU-kommisionen enligt det tillfälliga regelverket för statligt stöd i form av bland annat garantier.

Löpande garantier till Saab Automobile

Det var stor uppmärksamhet i nyhetsmedierna kring vårt Saab-uppdrag under början av året. Den 23 februari 2010 slutfördes försäljningen av Saab Automobile till holländska Spyker och vi skrev avtal om en kreditgaranti för lån om högst 400 miljoner euro (cirka 3,6 miljarder kronor) hos EIB.

Vid årsskiftet hade vi utfärdat garantier om 217 miljoner euro (cirka 1,9 miljarder kronor). Inför varje utbetalning kontrollerar vi att Saab uppfyller villkoren i garantiavtalet och att företagets ställda säkerheter är fullgoda. EIB kontrollerar att de projekt som lånet ska finansiera genomförs enligt plan och att företaget självt står för minst hälften av kostnaderna i de projekt lånen går till. Garantin löper tills lånet är återbetalat. Vi tar ut en riskbaserad garantiavgift från Saab, vi bedömer att kreditrisken i Saab är hög men att ställda säkerheter är starka.

Avtal med Volvo Personvagnar

Volvo Personvagnar tecknade den 22 december avtal om en statlig kreditgaranti. Garantin gäller för ett projektlån på högst 3,55 miljarder kronor från EIB. Förhandlingar om en kreditgaranti pågick redan under 2009 och återupptogs i och med att kinesiska Geely blev ny ägare till Volvo.

Lånesumman ska börja betalas ut under 2011 och användas i Göteborg och Skövde till utvecklingen av nya motorgenerationer och teknik med tydlig miljöprofil. Lånet löper på sju år.

Länder i kris och nya bolag

Vi fortsatte att lämna lån till Island och avtalade om en låneram för Lettland. Till följd av att Luftfartsverkets flygplatsverksamhet ombildades till det statliga bolaget Swedavia ökade vår kreditgivning till statliga bolag.

Island

Sverige beviljade 2009 tillsammans med de övriga nordiska länderna lån till Island som ska bidra till att landet tar

sig ur sin kris. Island har rätt att låna totalt 1 775 miljoner euro (cirka 15,9 miljarder kronor) från de nordiska länderna. Lånen samordnas i ett finansiellt stödprogram från Internationella valutafonden (IMF). Under 2010 betalades 164 miljoner euro ut (cirka 1,5 miljarder kronor) och hittills är lånen totalt på 248 miljoner euro (cirka 2,2 miljarder kronor). Därmed hade hälften av Sveriges andel av den nordiska låneramen betalats ut.

Lettland

På uppdrag av regeringen tog vi också fram ett låneavtal till Lettland i samarbete med de övriga nordiska länderna och Estland. Lettland har möjlighet att låna 1 900 miljoner euro (cirka 17,1 miljarder kronor) enligt ett avtal som undertecknades i september 2010. Sveriges del är högst 720 miljoner euro (cirka 6,5 miljarder kronor) men Lettland har ännu inte begärt att få ut några lån.

De administrativa kostnaderna för utlåningen till Island och Lettland var 0,5 miljoner respektive 0,2 miljoner kronor. Lånet till Island har hittills gett intäkter på 30,4 miljoner kronor.

Irland

Irland är ytterligare ett av de länder som fått problem under de senaste åren och vi har fått i uppdrag från regeringen att under 2011 bistå regeringen med att utforma avtal om krediter till Irland.

Förlängd låneram till Svensk Exportkredit

För att underlätta för exportföretagen under den finansiella krisen beslutade riksdagen 2008 att utöka tillgången

på exportfinansiering. I åtgärds paketet ingick en låneram till Svensk Exportkredit på högst 100 miljarder kronor. Svensk Exportkredit har inte utnyttjat ramen. Regeringen har beslutat att förlänga låneramen också under 2011. Det beror på att regeringen anser att den ekonomiska återhämtningen fortfarande är osäker och det kan behövas åtgärder för att hjälpa exportföretagen.

Swedavia

När Luftfartsverkets flygplatsverksamhet ombildades till Swedavia växte vår kreditgivning till statliga bolag. Bolaget övertog flygplatsverksamhetens tillgångar och skulder inklusive Luftfartsverkets befintliga lån från oss. I samband med överföringen av lånen till det nybildade bolaget gav regeringen oss i uppdrag att ta ut en avgift som avspeglar risken för de statliga lånen. Lånen var 2 313 miljoner kronor den 31 december 2010. Swedavia ska ha omvandlat alla sina lån hos oss till lån på den öppna marknaden senast den 31 mars 2013.

Två utredningsuppdrag

På uppdrag av regeringen lämnade vi den 1 juni 2010 ett förslag på nytt regelverk för statliga garantier och krediter. En ny budgetlag är på väg att träda i kraft. I den nya budgetlagen harmoniseras och förtydligas reglerna för garantier och krediter.

Vårt förslag innebär enhetliga och mer detaljerade regler för garanti- och kreditmyndigheternas arbete. Vi föreslår att de huvudsakliga principerna för såväl garanti- som kreditverksamhet ska samlas i ett gemensamt regelverk

Tabell 8 Åtaganden, avsättningar och tillgångar i garantiverksamheten

31 december 2010, miljoner kronor	Garanti- åtaganden	Avsättningar för förväntade garantiförluster	Inbetalda garantiavgifter	Framtida ännu ej betalda garantiavgifter
Garantiportföljen	45 063	1 625	2 284	871

som styr avgiftsuttag, avtalsvillkor, reserveringar, uppföljning, riskhantering med mera. Budgetlagen och den nya förordningen väntas träda i kraft under det första halvåret 2011.

I slutet av 2009 fick vi också uppdraget att föreslå hur man bättre ska kunna analysera riskerna i statens samlade garantier och krediter. Den viktigaste anledningen till uppdraget är att volymen av statliga garantier och krediter har ökat kraftigt på grund av den finansiella krisen vilket har skapat ett behov av att göra en samlad analys. Vårt förslag är att regeringen ger oss i uppdrag att årligen lämna en rapport över de samlade riskerna i utestående garantier och krediter. Analysen bör genomföras i nära samarbete med övriga garanti- och kreditmyndigheter. Vi föreslår även att en sammanfattning av rapporten bör ingå i den del av årsredovisningen för staten som analyserar risker.

Risker i garanti- och kreditverksamheten

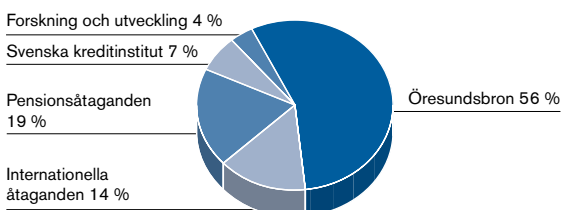
Vi hade utställda garantier för sammanlagt 45,1 miljarder kronor vid utgången av 2010 vid sidan av insättningsgarantin och bankgarantiprogrammet. Vi har stora åtaganden till infrastruktur, svenska och internationella kreditinstitut samt pensioner till tidigare anställda i statliga myndigheter som blivit bolag; se diagram 8.

Vi hade vid slutet av året avsatt 1,6 miljarder kronor för förväntade förluster i garantiportföljen. De garantiavgifter vi tar in för att täcka framtida förluster bildar en garanti-reserv. Den var vid årsskiftet 2,3 miljarder kronor. Garantireserven är alltså större än avsättningen för förväntade förluster; se tabell 8. Det är normalt att avsättningar och reserver inte överensstämmer vid varje tidpunkt. Ett infriande, eller större risk för infrianden, kan göra att reserven i stället blir mindre än avsättningen.

Vår utlåning till låntagare utanför staten finansierar främst infrastrukturprojekt och var 25,9 miljarder kronor vid årsskiftet. Det är en ökning med 3,0 miljarder kronor jämfört med samma tidpunkt förra året. På grund av förväntade kreditförluster är lånen totalt värderade till 25,0 miljarder kronor. Nedskrivningen med 0,9 miljarder kronor är oförändrad jämfört med föregående årsskifte.

Diagram 8 Garantiåtaganden

Garantier för 45,1 miljarder kronor, 31 december 2010, procentuell fördelning

Garanti- och kredithantering hos andra myndigheter

I vårt uppdrag ingår att ge löpande råd och stöd till andra myndigheter som ger statliga garantier och lån. Vi föreslår även förändringar för att uppnå en mer effektiv och ansvarsfull hantering av garantier och krediter inom staten. Utöver de två utredningsuppdragen som vi redan nämnt deltog vi också under 2010 som samrådspart i ett regeringsuppdrag riktat till Centrala studiestödsnämnden. Uppdraget innebär bland annat att ta fram en modell för att beräkna avsättningar för förväntade förluster för studielån.

Bilindustrin håller oss sysselsatta för andra året i rad.

Magnus Thor
Chef Garanti och kredit

Bättre skydd för spararna

Det svenska banksystemet har klarat sig utan konkurser under finanskrisen. Men i danska Capinordic Banks konkurs fick vi betala ut ersättning från insättningsgarantin tillsammans med vår danska motsvarighet.

Nivån på ersättningen från insättningsgarantin höjdes till 100 000 euro i slutet på året när Sverige anpassade sig till EU:s stärkta konsumentskydd.

Insättningsgaranti och investerarskydd – uppgift och mål

Riksgälden är garantimyndighet enligt lagen om insättningsgaranti och lagen om investerarskydd. Vi ska bidra till konsumentskyddet för insättningar, värdepapper och andra medel som finansiella institut hanterar åt kunder. Vi ska beräkna och ta ut avgifter korrekt och kostnads-effektivt. Avgifterna för insättningsgarantin ska förvaltas så att en långsiktig god avkastning uppnås samtidigt som betalningsberedskapen är god och riskerna spridda. Vi ska säkerställa en korrekt, snabb och effektiv hantering av ersättningar om ett institut går i konkurs.

Riksgälden ansvarar för att beräkna och ta ut avgifter från finansiella institut som tillhör skyddet. Vi betalar också ut ersättning till institutens kunder. Vi ska ge information till allmänheten om insättningsgarantin och investerarskyddet. Erfarenheter från den finansiella krisen har gjort att ett omfattande arbete pågår inom EU för att gå igenom regelverken för insättningsgarantin och investerarskyddet. Genom en ökad harmonisering inom EU ska konsumentskyddet ytterligare stärkas samt bidra till den finansiella stabiliteten.

Höjt ersättningsbelopp

Den 31 december 2010 höjdes det maximala ersättningsbeloppet i den svenska insättningsgarantin från 500 000 kronor till 100 000 euro. Förändringen är en anpassning till EU:s regelverk som innebär att ersättningsbeloppen inom EU ska vara 100 000 euro oavsett land.

Ersättning vid två konkurser

Capinordic Bank är en dansk bank med filial i Sverige. Den försattes i konkurs av en dansk domstol i början

av året. Sparare i den svenska filialen omfattades av den danska insättningsgarantin som gav rätt till ersättning på upp till 50 000 euro. Fallet berörde även oss eftersom filialen hade tecknat avtal om komplettering med den svenska insättningsgarantin. En komplettering innebär att den svenska insättningsgarantin täcker upp mellanskillnaden om den svenska ersättningen är högre än den i bankens hemland. I det här fallet täckte den svenska garantin skillnaden eftersom 50 000 euro var värda mindre än 500 000 kronor på utbetalningsdagen.

Den danska garantifonden har administrerat ersättningsfallet. De betalade även ut den del som gällde svenska insättningsgarantin, 10,6 miljoner kronor till 825 kunder. Vi ersatte den danska garantifonden för detta.

Artikel i Dagens Nyheter den 29 december 2010.

CTA Lind & Co Scandinavia AB (CTA) var ett svenskt värdepappersbolag med filial i Italien som gick i konkurs 2004. Under året har vi fortsatt arbetet med det ersättningsfall som inträffade under investerarskyddet då CTA gick i konkurs. De kostnader som ersättningsfallet CTA medfört för staten var cirka 140 miljoner kronor den sista december 2010. Kostnaderna ska fördelas mellan de institut som var anslutna till investerarskyddet vid

konkurstillfället. Vi begärde under hösten in uppgifter från de berörda instituten för att kunna beräkna avgiften. I början av 2011 kommer kostnaderna att faktureras.

Genom CTA:s konkursbo har vi ställt ekonomiska krav på ett antal personer som vi anser bär huvudansvaret för konkursen i bolaget. Kraven grundar sig på att konkursen uppstod genom oansvariga eller bedrägliga beteenden. Mot två av de ansvariga personerna är nu rättsprocesserna avgjorda. Enligt avgörandena ska de ansvariga personerna betala ersättning till konkursboet och staten. En rättsprocess pågår fortfarande.

Avgifter för insättningsgarantin

Insättningsgarantin finansieras genom årliga avgifter från de anslutna instituten. De sammanlagda avgifterna ska vara 0,1 procent av insättningarna som garanteras. Varje instituts avgift varierar beroende på hur stora de garanterade insättningarna är och hur stor andel kapital institutet har jämfört med övriga institut. Drygt 150 institut är anslutna. De totala garanterade insättningarna per den 31 december 2009 var 948 miljarder kronor. Därmed blev den totala avgiften 948 miljoner kronor och den betalades in till oss under 2010. Avgifterna placeras i en fond som förvaltas av Kammarkollegiet på vårt uppdrag. Placeringarna görs i statsobligationer eller på ett räntebärande konto i Riksgälden. För att höja avkastningen på portföljen började vi under hösten göra repor. Det innebär att vi lånar ut statspapper och får in pengar.

I och med att dessa pengar kan placeras till högre ränta ger detta en vinst för fonden.

Det samlade värdet på tillgångarna i fonden var 22,6 miljarder kronor vid utgången av 2010. Avkastningen under 2010 blev 2,81 procent.

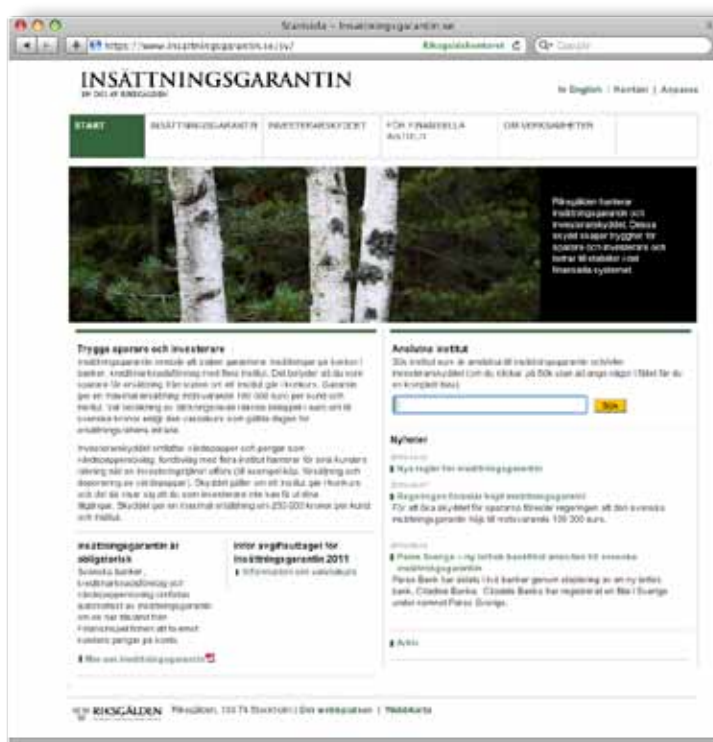
Avgifter för investerarskyddet

De institut som är anslutna till investerarskyddet betalar årligen en avgift för att administrera skyddet. Om investerarskyddet aktiveras tas de tillkommande kostnaderna för ersättningsfall ut i efterhand. Eftersom det saknas föreskrifter som detaljerat beskriver hur vi ska ta ut avgifter för ersättningsfall, har vi begärt att regeringen ska se över lagstiftningen. I väntan på översynen utvecklade vi under 2010 en modell som kommer att användas för att fördela kostnader efter det ersättningsfall som uppstod när CTA gick i konkurs.

Resultat och kostnader

Våra administrativa kostnader för insättningsgarantin var 6,1 miljoner kronor år 2010. För investerarskyddet slutade de på 1,5 miljoner kronor. Ökade kostnader för insättningsgarantin beror främst på en höjd beredskap i samband med att Finansinspektionen beslutade att återkalla HQ Bank AB:s tillstånd.

För hantering av tidigare ersättningsfall hade vi kostnader på 4,9 miljoner kronor.

Ingen efterfrågan på bankstöd

Behovet av de statliga garantier som stöttat bankernas upplåning under finanskrisen har upphört. Garanterade lån förfaller utan att nya kommer till och den utestående volymen har minskat med drygt en fjärdedel under året.

Vi räknar med att programmet kommer att ge staten en nettointäkt på 5,3 miljarder kronor.

Bankstöd

– uppgift och mål

Riksgälden är stödmyndighet enligt lagen om statligt stöd till kreditinstitut (bankstödslagen). Bland uppdragen ingår att ansvara för det statliga garantiprogrammet för bankers och bostadsinstituts värdepappersupplåning samt kapitaltillskottsprogrammet för solventa banker. Vi har dessutom mandat att besluta om stödåtgärder till banker och andra kreditinstitut i kris. Vi administrerar den stabilitetsfond som finns för att finansiera åtgärder som ska trygga det finansiella systemet.

Målet med bankstödet är att motverka allvarliga störningar i det finansiella systemet. Stödåtgärderna ska så långt som möjligt vara affärsmässiga och får inte leda till otillbörlig snedvridning av konkurrensen. Vi ska sträva efter att minimera statens långsiktiga kostnader för stödet och att i möjligaste mån få tillbaka statens insatser.

Riksgälden har en central roll i regeringens satsning på att återställa förtroendet för det finansiella systemet. Under finanskrisen bidrog de samlade stödåtgärderna från statens sida till att lindra effekterna av krisen. Garantiprogrammet underlättade bankernas upplåning, vilket i sin tur gjorde det enklare för hushåll och företag att låna till rimliga villkor.

Efterfrågan på stödåtgärder försvann under 2010. De stödåtgärder vi har vidtagit sedan bankstödslagen trädde i kraft 2008 har resulterat i större intäkter än kostnader för staten.

Alla institut har lämnat garantiprogrammet. Garantiprogrammet innebär att staten lovar att träda in och betala om ett institut eller bank som tagit ett

garanterat lån inte betalar långivaren. Bankerna som nyttjar garantin får betala en avgift. De statliga bankgarantierna utnyttjades flitigt under 2008 och första halvåret 2009 då oron på de finansiella marknaderna försvårade bankernas upplåning. Som mest var de utestående garantierna 354 miljarder kronor.

De banker som gick med i programmet 2009 var SBAB, Sparbanken Gripen, Carnegie Investment Bank och SEB. Sedan tidigare deltog Swedbank, Swedbank Hypotek och Volvofinans Bank. Swedbankkoncernen stod för den absoluta merparten – närmare 90 procent – av garantierna.

SEB tecknade avtal med oss men lånade aldrig inom ramen för bankgarantiprogrammet. När programmet förlängdes under hösten 2009 avstod både SEB och SBAB från att förnya avtalen. Sparbanken Gripen¹, Swedbank och Swedbank Hypotek trädde ur den 30 april, Carnegie den 30 juni 2010. Regeringen förlängde programmet vid flera tillfällen 2010 och nu löper det fram till den 30 juni 2011. Inget institut kan i dag låna inom ramen för programmet utan att först återinträda i systemet.

Majoriteten av instituten har fortfarande skuldförbindelser som är garanterade inom ramen för garantiprogrammet med undantag för SEB och Swedbank Hypotek.

” Skattebetalarna ser inte ut att behöva betala en krona för bankstödet.

Daniel Barr
Chef Bankstöd

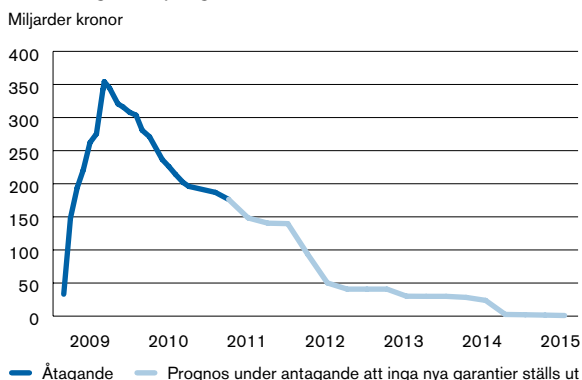
¹ Sparbanken Gripen och Sparbanken Finn bildade gemensamt en ny bank, Sparbanken Öresund, den 1 november 2010.

Efterfrågan på garantier har upphört

Efter sommaren 2009 minskade de utestående bankgarantierna successivt. Gamla garantier började löpa ut i snabbare takt än nya ställdes ut allt eftersom finansorn avtog. Efter halvårsskiftet 2010 har inga nya garantier ställts ut. I slutet av året hade de utestående garantierna minskat till 176 miljarder kronor från 271 miljarder kronor i slutet av 2009. Ytterligare 80 miljarder kronor väntas förfalla under 2011. Det förutsätts att inga nya garantier ställs ut och att de utestående garantierna löper till förfall; se diagram 9.

Regeringen beslutade den 18 november 2010 att garantiprogrammet ska vara kvar trots att efterfrågan upphört. Motivet är att det finns ett fortsatt behov av ett extra skyddsnät om den finansiella stabiliteten skulle försämrats igen. Den maximala ramen sattes till 750 miljarder kronor, det vill säga hälften av den tidigare ramen.

Diagram 9 Omfattning av åtagandet under garantiprogrammet över tiden

Mer pengar in än ut

Under perioden november 2008 till och med december 2010 tog vi in totalt 3,9 miljarder kronor i avgifter för bankgarantierna men inga garantier behövde infrias. Vid den senaste beräkningen blev den förväntade vinsten för programmet 5,3 miljarder kronor. De förväntade intäkterna blev 6,1 miljarder kronor och kostnaderna beräknades i oktober till 0,8 miljarder kronor. Den beräknade vinsten ser stor ut men döljer det faktum att det kan uppstå mycket stora kostnader. Det mest troliga utfallet är dock att inga garantier behöver infrias. Beräkningen förutsätter att inga nya garantier ställs ut och att de som är utestående behålls till förfall.

Kapitaltillskott bara i ett fall

Riksgälden har sedan den 17 februari 2009 möjlighet att ge solventa banker och bostadsinstitut kapitaltillskott i form av lån eller aktiekapital, det så kallade kapitaltillskottsprogrammet. Genom att skjuta till kapital kan staten göra det möjligt för banker och bostadsinstitut att öka sin utlåning till företag och hushåll och på så vis

motverka en kreditstämning. Kapitaltillskottsprogrammet förlängdes flera gånger under året och gäller nu fram till den 30 juni 2011.

Endast en bank, Nordea, har hittills deltagit i programmet. Regeringen, som är största ägare i Nordea, valde under våren 2009 att delta i bankens nyemission. Kapitaltillskottet var 5,6 miljarder kronor.

Det är bra att bankstödslagen prövas genom Carnegieärendet.

Charlotte Rydin
Chefsjurist

Carnegie

Under 2010 har rättsprocesserna fortsatt kring Carnegie. Det är den enda bank som har fått direkt stöd enligt bankstödslagen under bankkrisen. I november 2008 gav vi Carnegie Investment Bank (CIB) ett stödlån. Dåvarande ägaren D. Carnegie & Co gav oss säkerheter för lånet i form av aktierna i CIB och Max Mathiessen (MM).

När Finansinspektionen återkallade tillståndet för CIB att bedriva bank agerade vi i vår roll som stödmyndighet och tog över banken. En bankkonkurs i rådande krisituation hotade den finansiella stabiliteten. Övertagandet skedde genom att vi realiserade panterna, det vill säga vi blev ägare till aktierna i CIB och MM. Det gjorde vi eftersom vi har i uppdrag att värna den finansiella stabiliteten.

Artikel på www.e24.se den 19 april 2010 om utfrågning i konstitutionsutskottet.

D. Carnegie & Co accepterade inte värderingen som gjordes av aktierna vid övertagandet och överklagade till Prövningsnämnden där de hävdar att värdet ska justeras upp med cirka 5 miljarder kronor. Utöver tvisten i Prövningsnämnden finns ytterligare en process i tingsrätten mellan oss och de före detta ägarna. Där handlar tvisten om huruvida själva övertagandet av CIB och MM gjordes på ett korrekt sätt. Processen i tingsrätten vilar till dess att Prövningsnämnden fattat sitt beslut.

Inget nytt krisstöd

Vi kan som stödmyndighet ingripa om ett finansiellt institut får så djupa ekonomiska problem att det finns risk för en allvarlig störning i det finansiella systemet i Sverige. Något sådant ingripande behövde vi inte göra under 2010.

Stabilitetsfonden växer

Riksdagen beslutade 2008 att bygga upp en stabilitetsfond som ska finansiera framtida bankstödsåtgärder såsom infriande av garantier till banker eller om någon bank behöver kapitaltillskott.

Stabilitetsfonden byggs upp genom att banker och andra kreditinstitut betalar en årlig stabilitetsavgift. Utöver avgiften från bankerna läggs också intäkter som garantiavgifter, utdelningar och pengar för försäljningar in i fonden. Dessutom har fonden en obegränsad kredit. Förvaltningskostnader för bankstödet ska tas från fonden.

Fondens sammanlagda behållning i slutet av 2010 var 14,9 miljarder kronor inklusive fakturerade garantiavgifter för de tre första kvartalen 2010. Om man räknar in Nordeaaktierna värderade till anskaffningsvärde var behållningen 20,5 miljarder kronor. Värderas aktierna i stället till marknadsvärde blir stabilitetsfondens behållning 35,7 miljarder kronor att jämföra med 31,6 miljarder kronor 2009. Målet är att stabilitetsfonden inom 15 år (år 2023) ska motsvara 2,5 procent av BNP. Enligt våra beräkningar förväntas fonden nå den nivån 2024.

Prognos och utfall

Den svenska ekonomin återhämtade sig under 2010. Statsbudgeten var nära nog i balans, med ett underskott på 1,1 miljarder kronor. År 2011 och 2012 blir det åter överskott. Därför minskar upplåningen de närmaste åren. Svensk ekonomi ser starkare ut än på länge. Återhämtningen i Sverige har gått snabbare än i euroområdet och USA.

Garantier & lån

Riksgälden ger garantier och lån till både statliga och privata företag efter beslut från riksdag och regering. De samlade åtagandena var cirka 45,1 miljarder kronor i slutet av 2010.

45,1

Statsskulden

Den svenska statsskulden var 1 151 miljarder kronor den 31 december 2010. Enligt senaste prognos minskar statsskulden till 1 116 miljarder kronor i slutet av 2011 och till 1 038 miljarder kronor 2012. Det motsvarar 35, 33 respektive 29 procent av BNP.

Insättningsgarantin

Insättningsgarantin är ett konsumentskydd för sparande på konto. Den innebär att staten garanterar insättningar i banken, kreditmarknadsföretag och värdepappersbolag som har Finansinspektionens tillstånd att ta emot kunders pengar på konto. Det betyder att kunder får ersättning av staten om ett institut går i konkurs.

På uppdrag i Ukraina

Omvärlden ser Sverige som ett föregångsland inom flera av de områden vi jobbar med. Vi har ett utbrett internationellt samarbete med andra skuldkontor och finansinstitut. Under 2010 startade vårt första tjänsteexportuppdrag till Ukraina i ett EU-projekt. Vi är på plats i Kiev där vi utbildar i skuldförvaltning och projektet växer.

Internationella kontakter – uppgift och mål

Riksgälden kan bedriva tjänsteexport som är förenlig med våra uppgifter och verksamhetsområden. Avgifter ska tas ut för full kostnadstäckning.

Målet med verksamheten är att bidra till den interna kompetensutvecklingen.

Johan Palm, vår man i Kiev

Att förbättra Ukrainas statsfinansiella system och få det att närma sig EU:s marknadspraxis – det är vad Riksgälden arbetar med i Ukraina. Projektet är finansierat av EU och syftet är att stötta finansdepartementet i Kiev inom områdena budgetprognos och skuldför-

valtning. Frankrike och Ungern deltar också i projektet som startade i juni 2010 och pågår till mars 2012. Även Ekonomistyrningsverket medverkar i frågor som rör budgetprognoser.

Riksgäldens ordinarie chef för Privatmarknad Johan Palm är tjänstledig under projektperioden och fast stationerad i Kiev. Ett tjugotal medarbetare har eller kommer att resa dit som korttidsexperter. Flera av Riksgäldens verksamheter ingår i projektet och den biträdande riksgäldsdirektören ingår i projektets styrgrupp.

De frågor man fokuserat på i inledningen av arbetet är de organisatoriska och legala förutsättningarna för statsskuldsförvaltning i Ukraina. Projektgruppen har lagt fram ett antal rekommendationer. Den återstående delen av projektet kommer främst att handla om utbildning av medarbetarna i den ukrainska statsskuld-förvaltningen. Målet är att tjänstemännen ska kunna hantera de ändrade förutsättningar som projektet har

föreslagit. De kommer också att tränas för att klara nya åtaganden.

Inom projektets ram genomfördes i oktober 2010 ett studiebesök från det ukrainska finansdepartementets skuldförvaltningsavdelning på Riksgälden. Projektgruppen besökte också Riksbanken, Finansdepartementet och OMX Nasdaq för att se hur den svenska statspappersmarknaden fungerar. Delegationen var imponerad av vår verksamhet och Riksgäldens engagemang i projektet utökades efter besöket. Nu ingår också statliga garantier och den ukrainska statens kassahantering i projektet.

Studiebesök och seminarier

Vi tog emot ett antal studiebesök under året, förutom från Ukraina kom de från bland annat finansministerierna i Turkiet, Sydkorea, Kina och Armenien. Frågor om bankstöd, statliga garantier och hur man hanterar en ökande statsskuld stod i fokus.

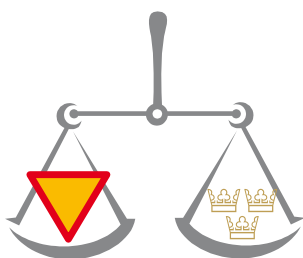
I juli 2010 arrangerade vi tillsammans med Internationella valutafonden, IMF, ett internationellt seminarium för skuldförvaltare, Public Debt Managers Forum, i Stockholm. Intresset att delta var stort med 33 länder representerade. Ett slutdokument, kallat The Stockholm Principles, arbetades fram. Principerna är ett stöd för skuldförvaltning i länder med ökande statsskulder och höga risker i spåren av den globala finansiella krisen.

Det internationella samarbetet ger ny spänst i organisationen.

Christine Holm
Chef Internationella kontakter

Systematisk riskhantering

Riskhantering är en prioriterad och integrerad del av Riksgäldens verksamhet. I enlighet med marknadspraxis hanterar vi risker systematiskt och löpande. Vi arbetar ständigt med att förbättra vår hantering.

Under året har vi infört ett ledningssystem för att förbättra vårt arbete med säkerhetsfrågor och vi deltar i ett pilotprojekt för att minska motpartsrisiker i ränteswappar i svenska kronor.

Riskhantering – uppgift och mål

Riksgälden ska identifiera, hantera och ha interna instruktioner för de huvudsakliga riskerna i verksamheten. Målet för vår riskhantering är att, utöver vad som anges i regeringens riktlinjer, sträva efter att uppnå marknadspraxis. I all hantering av finansiella och operativa risker ska vi uppfylla de relevanta lagkrav som ställs på finansiella företag och följa de föreskrifter och allmänna råd som Finansinspektionen utfärdar.

Riskhantering är en viktig del av vår verksamhet och hjälper oss att löpande identifiera, bedöma, kontrollera och rapportera risker.

Vi arbetar i huvudsak med områdena finansiella och operativa risker samt säkerhet. Vår förmåga att hantera finansiella risker påverkar kostnaderna för statsskulden. Operativa risker uppstår genom våra egna handlingar men kan också uppstå på grund av externa händelser som vi inte råår över. Vår hantering av operativa risker bidrar till effektivare och säkrare arbetsprocesser. Säkerhet innebär allt från IT-säkerhet till att medarbetare ska känna sig trygga på arbetsplatsen.

Även om metoder och modeller kan skilja sig åt mellan områdena är syftet detsamma, att bidra till att vi når det övergripande målet att minimera kostnaderna utan att ta för stora risker.

Finansiella risker

Finansiella risker består av marknadsrisker och kreditrisker. Vi följer hur våra finansiella risker förhåller sig till de gränser och riktmärken som styrelsen fastställt. Dagligen görs uppföljning för att kontrollera att skulden inte avviker från vad som är tillåtet och en löpande rapportering sker till verksledning och styrelse.

Marknadsrisker

Marknadsrisker i statsskuldsförvaltningen består huvudsakligen av ränte- och valutarisker. Under 2010 inträffade inga väsentliga avvikelser från riktvärdena för marknadsrisker.

I den aktiva förvaltningen i utländsk valuta baseras mätning och styrning av marknadsrisken på modellen Value-at-Risk (VaR). Den bygger på en statistisk uppskattning av möjliga framtida förluster. För att säkerställa tillförlitligheten jämförs modellens uppskattningar löpande med de faktiska utfallen. Vår analys av uppskattning och utfall visar att modellen fungerat bra under 2010.

FAKTA Riskhantering

I vår riskhantering följer vi marknadspraxis. Därför har vi tydligt definierade policyer och instruktioner och använder samma metoder och modeller som privata aktörer på den finansiella marknaden.

Riskerna regleras bland annat genom vår Finans- och riskpolicy, Policy för säkerhet och Policy för intern styrning och kontroll. Styrelsen är ytterst ansvarig för att reglera och följa upp risker och för att verksam-

heten bedrivs med god intern styrning och kontroll. Varje avdelning ansvarar sedan för att bedöma och hantera riskerna inom den egna verksamheten. Vi har en riskavdelning som ansvarar för den oberoende och övergripande kontrollen samt den samlade rapporteringen som lämnas till verksledning och styrelse. Internrevisionen, som är direkt underställd styrelsen, utvärderar den samlade riskhanteringen.

Inspirationsföreläsning med kommunikationskonsulten Mats Hallvarsson. Ämnet för dagen "Kommunikation under finanskrisen".

Under 2010 gjorde vi en justering av vår VaR-modell. Bakgrunden var att vår inställning av modellens känslighet för förändringar av marknadsrisker (decay-faktorn) resulterade i för stora variationer i modellens VaR-värden. En grundlig översyn av modellen, bland annat i samarbete med ett par examensarbetare från Linköpings tekniska högskola, visade på att det var lämpligt att justera modellen till att bli något mer trögrörlig och därmed bättre anpassad till vår verksamhet.

Kreditrisker

Kreditrisk är risken att motparten i en affär inte kan fullgöra sina skyldigheter gentemot oss. Kreditrisk uppstår dels i våra derivataffärer, dels genom de kortfristiga placeringar som vi gör för att hantera statens likviditet. Under 2010 inträffade inga väsentliga avvikelser från de gränser som satts upp för kreditrisker.

Under året påbörjade vi en översyn av vårt regelverk för hantering av kreditrisker. Att vi periodvis haft större placeringsbehov i kombination med turbulensen på de finansiella marknaderna har gjort att kraven på kreditriskhanteringen förändrats. Vi har exempelvis nu betydligt fler placeringsmotparter som ska bevakas och följas upp och gränserna för placeringsbelopp måste anpassas till de mer riskfyllda finansiella marknaderna. Målet med översynen är att vi ska ha en hantering av kreditrisker som är

FAKTA Central motpartsclearing

I en swappaffär får säljaren i affären en motpartsrisk på köparen och köparen en motpartsrisk på säljaren. Genom en central motpart flyttas risken från motparterna i affären till den centrala motparten genom att den centrala motparten går in som köpare till säljaren i affären och som säljare till köparen i affären. Central motpartsclearing innebär att en tredje part tar över kreditrisken från köparen och säljaren.

Det finns både fördelar och nackdelar med central motpartsclearing. En fördel med att samla alla affärer hos en central motpart är att avräkningen sker på så kallad "multilateral nettobasis". Det innebär att alla deltagares skulder kvittas mot varandra och resulterar i en slutlig nettoposition per motpart mot den centrala motparten. Antalet transaktioner minskar jämfört med när avräkning sker direkt mellan köpare och säljare, vilket minskar transaktionskostnaderna.

En nackdel är att alla transaktioner samlas hos en motpart. Det är därför av stor vikt att den centrala motparten är stabil, har tillräckligt med finansiella resurser, har en god riskhantering och att den är övervakad av en tillsynsmyndighet.

anpassad till de nya behoven. Översynen beräknas vara klar under slutet av 2011.

Ett pilotprojekt för central motpartsclearing av svenska ränteswappar inleddes under året. I projektet, som drivs av NASDAQ OMX, ingår SEB och vi. Syftet är att minska motpartsriskerna i swappar, både för enskilda aktörer och för det finansiella systemet som helhet. Genom pilotprojektet kan riskaspekter, legala frågor och praktiska detaljer belysas och diskuteras. Inledningsvis har två befintliga swappar flyttats över till central motpartsclearing.

Operativa risker

Operativa risker beror på mänskliga fel, felaktiga processer eller system och externa händelser. Vi analyserar dessa risker löpande i samband med exempelvis verksamhetsplaneringen och projekt. Analyserna bygger på en metod för självutvärdering där vi identifierar och bedömer våra operativa risker. Vi tar även ställning till om riskerna ligger inom den accepterade operativa risknivån. På så vis får vi ett tydligt underlag för att prioritera och planera åtgärder. Vår bedömning är att metoden fungerar väl.

Risikanalyserna följs upp under året och en ny bedömning av riskerna görs utifrån de åtgärder som vidtagits. I samband med att styrelsen fastställer verksamhetsplanen bedöms om risknivån är godtagbar. Inför 2010 bedömdes risknivån som godtagbar. Styrelse och verksamhetsledning informeras löpande om aktuell riskstatus.

Incidentrapportering

Vi har ett system och en metod för incidentrapportering. Syftet med rapporteringen är att vi ska upptäcka brister och samtidigt se utvecklingsmöjligheter. Detta gör vi för att kontinuerligt kunna förbättra verksamheten, våra processer och vårt arbetssätt. Från och med 2010 har medarbetarna även möjlighet att rapportera incidenter anonymt.

Incidenter följs upp under året. Styrelse och verksamhetsledning informeras om incidenter som haft en stor påverkan på verksamheten tillsammans med genomförda åtgärder.

Säkerhet

En central del i säkerhetsarbetet är att löpande göra risk- och sårbarhetsanalyser. Där identifierar vi brister inom områdena fysisk, system- och logisk säkerhet så att vi kan sätta in rätt åtgärder till rimlig kostnad. Vi arbetar

aktivt med att utveckla säkerheten genom att genomföra åtgärder där hela verksamheten engageras.

För att förbättra ledning och styrning av vårt säkerhetsarbete införde vi under 2010 ett ledningssystem för säkerhet. Ledningssystemet innebär att vi på ett strukturerat och systematiskt sätt arbetar med säkerhetsfrågor, exempelvis säkerhet för medarbetare och IT-system. Ledningssystemet för säkerhet är baserat på standarden ISO-27001 och 27002.

Informationssäkerhet

Informationssäkerhet syftar till att skydda vår information. I verksamheten är vi beroende av korrekt information så att vi kan fatta välgrundade beslut. Därför har vi stort fokus på frågor kring säkerhet. Vi arbetar med informationsklassning. Genom att märka dokument utifrån hur känslig information de innehåller blir vår interna hantering säkrare.

Krisberedskap

Riksgälden har höga krav på att bedriva verksamheten även i kris. Därför är krisberedskap en viktig del i säkerhetsarbetet. Vi samarbetar även med andra myndigheter för att säkerställa att vår del i det finansiella systemet alltid fungerar.

Sedan 2010 är vi med i FSPOS:s styrelse (den finansiella sektorns privat-offentliga samverkansgrupp), ett forum för samarbete mellan myndigheter och den privata sektorn som ska se till att det finansiella systemet även fungerar i krissituationer. Genom utbytet av erfarenheter och kunskap inom gruppen blir vår egen planering för hantering av kriser och våra reservrutiner bättre samordnade med omvärlden.

En bra riskhantering ger
möjligheterna en chans.

Mats Filipsson
Chef Riskhantering

Medarbetare, ledare och kompetens

Vår verksamhet ställer krav på att vi har medarbetare med hög och specialiserad kompetens. I arbetet med garantier till Saab och Volvo har vi bland annat bedömt komplicerade risker och förhandlat fram avtal med ett stort antal motparter. Vi har bidragit i flera utredningar till nya lagar. Och i rättsprocesserna kring Carnegie är vårt arbete en del i den första prövningen av den nya bankstödslagstiftningen.

Medarbetare

– uppgift och mål

I vårt uppdrag ligger att kunna erbjuda en långsiktig attraktiv arbetssituation och fortlöpande kunna attrahera nya medarbetare. Vår personal ska ha hög kompetens för att kunna leva upp till vår vision att vara världens bästa statliga finansförvaltning.

Våra grundläggande värdeord är: affärsmässig, öppen och trygg. Affärsmässig innebär att vi strävar efter att utveckla vår finansiella spetskompetens och att vi använder bästa möjliga arbetsmetoder för att hålla nere kostnader och effektivisera verksamheten. Samtidigt ska vi vara en öppen myndighet och även internt präglas av ett öppet arbetsklimat. Vi skapar trygghet i det finansiella systemet genom vårt uppdrag som bankstödsmyndighet och skyddar konsumenternas intressen genom insättningsgarantin och investerarskyddet. Vi erbjuder också ett tryggt sparande. Dessutom ska medarbetarna ha en trygg arbetsplats.

Ledarskap i fokus

Våra chefer har stor betydelse när det gäller att utveckla hur vi arbetar, vad vi arbetar med och att skapa förutsättningar för medarbetarnas utveckling. Kompetenta och respekterade chefer är en förutsättning för att alla tillsammans ska prestera goda resultat och nå verksamhetens mål.

För att våra chefer ska utvecklas i rollen som ledare genomförde vi under året ett omfattande program som analyserade effektiviteten i ledarskapet (LEA 360). Målet var att identifiera de områden som respektive chef kan utvecklas inom. Under året följdes programmet upp via ledarforum där samtliga chefer med personalansvar träffas cirka fyra gånger per år. Förutom LEA 360 diskuterades också årets lönerevision i detta forum.

Kompetensutveckling

Vår satsning på extern kompetensutveckling var 18 279 kronor per medarbetare under 2010, jämfört med 18 620 kronor 2009. Som exempel på intern kompetensutveckling startades under hösten en välbesökt seminarierie med lunchföreläsningar. Bland andra fick vi besök av seniorekonomen Klas Eklund från SEB som föreläste om miljöekonomi och konsulten Mats Hallvarsson som presenterade en utvärdering av kommunikationens roll och funktion under finanskrisen.

Framtida medarbetare

Vi deltog i de arbetsmarknadsdagar som anordnades vid universiteten i Stockholm, Uppsala, Linköping och Lund. Syftet är att träffa studenter för att informera om Riksgäldens roll på finansmarknaden samt att marknadsföra Riksgälden som en framtida arbetsplats. Att delta i arbetsmarknadsdagar är en del i arbetet med att stärka vår arbetsgivarprofil. Vi fick under dagarna många förfrågningar om vårt traineeprogram som vi genomför tillsammans med Riksbanken och Finansinspektionen. Programmet startade 2009 och är nu inne på sitt andra år.

Fler kvinnor

Av det totala antalet anställda i slutet av 2010 var 57 procent kvinnor och 43 procent män. Andelen kvinnor ökade med en procentenhet under året. På ledande befattningar har vi 56 procent kvinnor och 44 procent män. Fördelningen mellan kvinnor och män i ledande befattningar speglar organisationen i stort. Trots den jämna fördelningen finns det skillnader mellan avdelningar. I rekryteringsarbetet strävar vi efter att jämna ut fördelningen både inom avdelningar och inom yrkeskategorier. Ett mål är att det kön som är i minoritet på en avdelning inte ska vara mindre än 30 procent av gruppen. En särskild genomgång av rekryteringsprocessens olika steg gjordes under 2010 för att säkerställa att vi arbetar systematiskt i vår rekrytering och att alla sökande behandlas lika.

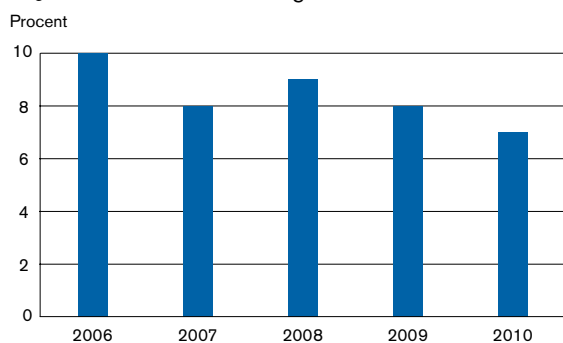
Varje fredag samlas alla medarbetare. Pär Nygren informerar om aktuella händelser den 10 december 2010.

Antalet medarbetare ökade

Antalet medarbetare inklusive tillfälligt anställda ökade med två procent till 168 under 2010. Personalomsättningen däremot minskade från 8 procent till 7 procent; se diagram 10. Vi strävar efter en personalomsättning på mellan 5 och 15 procent eftersom det ger en naturlig förnyelse i organisationen och skapar ett stimulerande arbetsklimat.

Den genomsnittliga anställningstiden på Riksgälden sjönk under 2010 och var 9,0 år jämfört med 9,3 2009. Genomsnittsåldern var 43,4 år 2010 vilket kan jämföras med 43,5 år 2009; se tabell 9.

Diagram 10 Personalomsättning

Tabell 9 Åldersfördelning 2010

	Yngre än 30 år	30–39 år	40–49 år	50 år och äldre
Antal personer	10	57	59	42

Hälsa och friskvård

Den totala sjukfrånvaron under 2010 var 2,6 procent att jämföra med 2,0 procent under 2009.

Andelen långtidssjukskrivna, det vill säga personer som varit sjukskrivna mer än 60 dagar var 42,3 procent av de totala sjukdagarna, att jämföra med 29,5 procent 2009.

Vi fortsätter att arbeta aktivt med hälsa. Under 2010 valde 62 procent av medarbetarna att utnyttja friskvårdsbidraget i någon form. Vi har utökat utbudet av förmånliga avtal med träningsanläggningar till våra medarbetare. Dessutom finns det möjlighet till subventionerad massage och vaccination mot influensa och TBE.

Tabell 10 Sjukfrånvaro¹

Personalgrupp	Procent 2009	Procent 2010
Kvinnor	2,9	3,4
Män	0,9	1,5
Anställda yngre än 30 år	1,4	1,1
Anställda 30–49 år	1,9	2,4
Anställda 50 år och äldre	2,2	3,4
Totalt alla anställda²	2,0	2,6

¹ Sjukfrånvarotid/total ordinarie tid för respektive grupp.

² Av den totala sjukfrånvaron utgjorde 42,3 procent långtidssjukskrivningar på 60 dagar eller fler.

Kostnader och anslag

Riksgälden ansvarar för att betala räntor på statsskulden. Räntebetalningarna minskade under 2010 till 23,3 miljarder kronor. Det är 0,3 miljarder kronor mer än anslaget räntor på statsskulden.

Dessutom har vi ett anslag för att betala provisioner i samband med förvaltningen av statsskulden och ett anslag som ska täcka kostnaderna för vår verksamhet. De totala förvaltningskostnaderna för 2010 var något lägre än förra året.

Minskade räntebetalningar på statsskulden

Räntebetalningarna på statsskulden var 23,3 miljarder kronor 2010; se tabell 11. Det är 0,3 miljarder kronor mer än anslaget som var 23,0 miljarder kronor.

Jämfört med 2009 minskade räntebetalningarna med 8,1 miljarder kronor. Det beror i huvudsak på lägre räntebetalningar i utländsk valuta då äldre lån med hög kupong förfallit och på lägre marknadsräntor. Även räntebetalningarna i svenska kronor minskade, vilket beror på lägre räntebetalningar för realobligationer.

Statsskulden minskade under 2010, vilket också bidrog till att räntebetalningarna var lägre. I det sammanhanget bör det noteras att räntebetalningarna inte påverkas av den del av skulden som motsvaras av vidareutlåning. Riksbanken ersätter således Riksgälden fullt ut för räntebetalningarna (och övriga kostnader) för de lån vi tagit upp för att förstärka valutareserven.

Något högre genomsnittsräntor

Den genomsnittliga emissionsräntan för hela statsskulden var 2,19 procent i slutet av 2010, jämfört med 1,90 procent vid utgången av 2009. Uppgången förklaras främst av högre ränta för den rörliga delen av ränteswapparna i svenska kronor. Den beror även på att vår största låneform, nominella statsobligationer, hade en större andel i skulden jämfört med 2009 och att räntan ligger över genomsnittet för skulden.

Den genomsnittliga emissionsräntan är ett mått på statsskuldens kostnad. Det är ett nominellt viktat medelvärde av historiska emissionsräntor. Måttet beräknas på utestående skuld vid årsskiftet och inkluderar inte lån som förfallit under året.

Diagram 11 visar den genomsnittliga emissionsräntan för våra största instrument i kronor. Den utestående volymen av dessa instrument var 859 miljarder kronor vid slutet av året. Statsskulden var totalt 1 151 miljarder kronor den 31 december 2010.

Tabell 11 Räntor på statsskulden

Miljoner kronor	2006	2007	2008	2009	2010
Räntor på lån i svenska kronor	37 913	38 587	39 063	25 008	22 812
Räntor på lån i utländsk valuta	10 512	10 921	9 645	7 696	2 083
Räntor på in- och utlåning	-6 111	-5 400	-4 813	-6 459	-6 472
Summa	42 315	44 108	43 895	26 245	18 422
Över-/underkurs vid emission	-3 967	-3 533	-7 986	-10 755	-11 157
Valutaförluster/-vinster	6 336	2 454	-6 497	13 904	7 817
Kursförluster/-vinster	5 929	4 228	3 922	1 567	8 136
Övrigt (depositioner m.m.)	-1 240	-97	-209	181	33
Summa	7 059	3 052	-10 769	4 897	4 829
Summa anslag räntor på statsskulden	49 374	47 161	33 126	31 142	23 252
Kassamässig justering	-189	-77	46	256	14
Summa räntebetalningar	49 185	47 083	33 172	31 398	23 266

Nominella obligationer

Den genomsnittliga emissionsräntan för den utestående stocken nominella obligationer var 3,99 procent. Det är en minskning med 0,16 procentenheter jämfört med 2009. Minskningen förklaras av att årets emissioner gjordes till lägre räntor än det historiska snittet för stocken av nominella obligationer.

Under året såldes nominella obligationer för 58 miljarder kronor till en genomsnittlig ränta på 2,63 procent. Det innebär att räntan för nyupplåning var 0,54 procentenheter lägre än året innan.

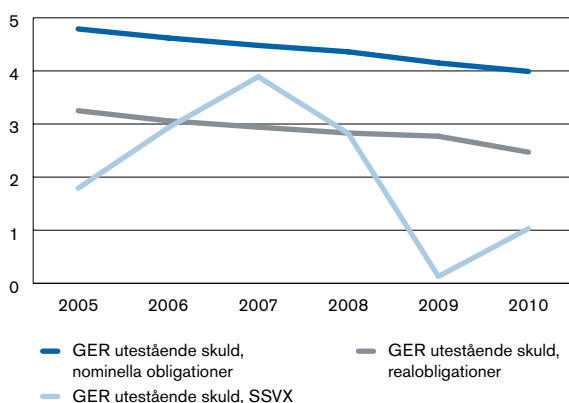
Statsskuldväxlar

Den genomsnittliga emissionsräntan för den utestående stocken växlar i slutet av 2010 var 1,03 procent, jämfört med 0,13 procent i slutet av 2009. Vi sålde statsskuldväxlar för 307 miljarder kronor under året till en genomsnittlig ränta på 0,47 procent. Den utestående stocken minskade till 85 miljarder kronor från 115 miljarder kronor vid utgången av 2009.

Räntan som vi sålde statsskuldväxlar till i våra emissioner steg successivt under året i och med att marknadsräntorna steg när Riksbanken höjde styrräntan. Det får genomslag på stocken av statsskuldväxlar relativt snabbt då statsskuldväxlar har kort löptid och därmed omsätts snabbare än exempelvis nominella obligationer.

Diagram 11 Genomsnittliga emissionsräntor (GER)

Procent

Realobligationer

Den genomsnittliga emissionsräntan för den utestående stocken realobligationer vid utgången av 2010 var 2,47 procent, vilket är en minskning med 0,30 procentenheter jämfört med 2009. Genomsnittsräntan för de realobligationer som såldes under året var 0,42 procent, vilket är 1,00 procentenhet lägre än 2009.

Minskade provisionskostnader

Vi betalar provisioner i samband med upplåning och extern förvaltning. Provisionskostnaderna uppgick till 141,7 miljoner kronor under 2010, jämfört med 164,4 miljoner kronor 2009. Försäljnings- och förvaltningsprovisioner minskade till mer normala nivåer, med sammanlagt 113,3 miljoner kronor samtidigt som futuresprovisioner och provisioner för valutaupplåning ökade med 10,3 miljoner kronor. Periodiserade provisionskostnader ökade med 80,9 miljoner kronor.

Förvaltningskostnaderna minskade

Förvaltningskostnader är samlingsnamnet för bland annat personal-, lokal-, marknadsförings- och IT-kostnader. Driften för Riksgälden kostade totalt 298,7 miljoner kronor 2010, varav 283,7 miljoner kronor betalades med förvaltningsanslaget. Resterande 15,0 miljoner kronor avser kostnader för bankstöd. Totala förvaltningskostnader var 2,8 miljoner kronor lägre för 2010 jämfört med 2009.

Resultat i avgiftsfinansierad verksamhet

Underskottet för verksamheten garantier och krediter var 428,1 miljoner kronor. Skillnaden jämfört med föregående år är 461,1 miljoner kronor, vilket beror på 2010 års avsättningar för förväntade förluster.

Tabell 12 Resultaträkning per verksamhetsområde

Miljoner kronor	Statens internbank	Bankstöd	Statsskulds- förvaltning	Insättnings- garanti och investerarsskydd	Garanti och kredit	Riksgälden totalt 2010
VERKSAMHETENS INTÄKTER						
Intäkter av anslag, räntor på statsskulden 26 1:1	-6 854	0	30 009	0	0	23 155
Intäkter av anslag, provisioner 26 1:3	0	0	109	0	0	109
Intäkter av anslag, förvaltning 2 1:12	41	0	226	13	0	281
Intäkter av avgifter	1	15	2	0	152	169
Ränteintäkter	0	0	0	0	12	12
SUMMA VERKSAMHETENS INTÄKTER	-6 812	15	30 346	13	163	23 726
VERKSAMHETENS KOSTNADER						
Finansiella kostnader för förvaltning av statsskulden						
Realiserat räntenetto m.m.	6 473	0	-21 810	0	0	-15 338
Realiserade valutakursvinster/-förluster	382	0	-8 199	0	0	-7 817
Summa räntor på statsskulden 26 1:1	6 854	0	-30 009	0	0	-23 155
Summa provisioner 26 1:3	0	0	-109	0	0	-109
Orealiserat räntenetto m.m.	-2	0	-6 108	0	0	-6 110
Orealiserade valutakursvinster/-förluster	-598	0	22 151	0	0	21 553
Ej anslagsavräknade provisionskostnader	0	0	-33	0	0	-33
Summa ej anslagsavräknade ränte- och provisionskostnader	-599	0	16 010	0	0	15 411
Summa finansiella kostnader för förvaltning av statsskulden	6 255	0	-14 108	0	0	-7 853
Övriga verksamhetskostnader						
Kostnader i garantiverksamheten	0	0	0	0	-591	-591
Kostnader för bankstöd	0	-15	0	0	0	-15
Förvaltning 2 1:12	-42	-1	-228	-13	0	-284
Summa övriga verksamhetskostnader	-42	-16	-228	-13	-591	-890
SUMMA VERKSAMHETENS KOSTNADER	6 213	-16	-14 336	-13	-591	-8 743
Uppbördsverksamhet	0	0	0	0	0	0
Transfereringar	0	0	0	5	0	5
ÅRETS KAPITALFÖRÄNDRING	-599	-1	16 010	5	-428	14 987

Finansiell redovisning

38	Finansiell redovisning	
40	Resultaträkning	
41	Balansräkning	
42	Finansieringsanalys	
44	Anslagsredovisning	
45	Noter	
56	Ersättningar och andra förmåner till ledande befattningshavare	
57	Styrelsens beslut att avge denna årsredovisning	

Finansiell redovisning

Årsredovisningen har upprättats i enlighet med bestämmelserna i förordningen om årsredovisning och budgetunderlag (SFS 2000:605). Statsskulden redovisas enligt principerna i Riksgäldens regeringsrapport (Fi2002/2930). Regeringen beslutade detta i vårt regleringsbrev för budgetåret 2003. Räkenskapshandlingarna omfattar resultaträkning, balansräkning, anslagsredovisning, finansieringsanalys samt noter.

Resultaträkningen redovisar i sammandrag samtliga kostnader och intäkter. Balansräkningen redovisar i sammandrag tillgångar, skulder och myndighetskapital. Anslagsredovisningen omfattar vår redovisning mot statsbudgetens utgiftsanslag och inkomstitlar. Finansieringsanalysen visar hur verksamheten har finansierats och hur den likvida ställningen har förändrats.

Undantag från ekonomiadministrativa regler

Garantiverksamheten är undantagen från reglerna i 23 § i kapitalförsörjningsförordningen (SFS 1996:1188) vad gäller bestämmelser om förfarande vid mer än 10 procents ackumulerat överskott i den avgiftsbelagda verksamhetens omsättning.

Garantiverksamheten och statens internbank omfattas inte av 7 § avgiftsförordningen (SFS 1992:191) om samrådsskyldighet om avgifter.

Verksamheten med insättningsgaranti och investerarskydd samt stabilitetsfonden undantas från 10 § förordningen (2000:606) om myndigheters bokföring och Ekonomistyrningsverkets föreskrifter till denna paragraf om kravet att uppnå en riktig periodisering av intäkter och kostnader för inbetalda och eventuellt återbetalda avgifter för insättningsgarantin respektive investerarskyddet samt stabilitetsfonden.

Redovisningen av dessa avgifter ska ske på inkomst- och utgiftsmässiga grunder i enlighet med reglerna i 16 och 17 §§ anslagsförordningen (1996:1189).

Avrundning av sifferuppgifter

I årsredovisningen avrundas samtliga sifferuppgifter enligt gängse princip. Delsummor i tabeller och uppställningar har inte justerats för att få totalsummorna att stämma. Vid summering av avrundade delsummor i tabeller och uppställningar kan därför i vissa fall totalsumman avvika.

Brytdag

Brytdagen, det vill säga när den löpande bokföringen för 2010 avslutades, var den 10 januari 2011.

Redovisnings- och värderingsprinciper

Redovisningsprinciper

Vi använder kostnadsmässig redovisning i resultaträkningen. Anslagsredovisning sker enligt utgiftsmässiga principer. Därför uppstår en periodiseringseffekt, där orealiserade valutakurser, upplupna räntekostnader med mera inte avräknas anslaget men förändrar kapitalet (undantaget är förvaltningsanslaget som från och med 2009 avräknas enligt kostnads-/intäktsmässig princip). En tredje redovisningsprincip är den kassamässiga. Lånebehovet tas fram enligt kassamässiga principer. Utfallet för anslaget räntor på statsskulden skiljer sig därför mellan presentationerna av anslagsredovisningen och lånebehovet. Se avsnittet Kostnader och anslag i resultatredovisningen.

Affärsdagsredovisning

Vi tillämpar affärsdagsredovisning. Det innebär att transaktioner påverkar den redovisade statsskulden på affärsdagen, det vill säga när avtal tecknas och inte när betalning sker. Vid förfall räknas de bort från statsskulden på betalningsdagen.

Över- och underkurser vid utgivning

Över- och underkurs uppstår när vi ger ut obligationer med fast ränta och marknadsräntan avviker från obligationens kupongränta. Är marknadsräntan högre än kupongräntan enligt lånevillkoren, ges lånet ut till en underkurs, det vill säga långivaren betalar ett lägre belopp än obligationens nominella värde. Och motsatt om marknadsräntan är lägre än kupongräntan. Över- och underkursen redovisas i resultaträkningen och räknas av från anslaget räntor på statsskulden. Över- och underkursen balanseras också som en periodavgränsningspost och intäkt- respektive kostnadsförs i resultaträkningen, fördelat över lånets löptid. Över- och underkursen ingår inte i statsskulden.

Ränta vid utgivning

När vi ger ut obligationer ingår det normalt också ränta i det inbetalda beloppet. Den del av beloppet som består av ränta avser perioden från senaste ränteutbetalningen till utgivningstillfället. Räntan redovisas i resultaträkningen och räknas av från anslaget räntor på statsskulden. Räntan balanseras som skuld, men ingår inte i statsskulden.

Värdering av fordringar och skulder i utländsk valuta

Fordringar och skulder i utländsk valuta är värderade till valutakurserna på bokslutsdagen.

Orealiserade valutakursförändringar

Orealiserade valutakursförändringar är skillnaden mellan anskaffningsvärde för fordringar och skulder i utländsk valuta som är redovisad i svenska kronor och den värdering som görs till aktuella valutakurser. Vi redovisar förändringen som en orealiserad valutakursförändring i resultaträkningen.

Realiserade valutakursförändringar

När en fordran eller skuld i utländsk valuta förfaller till betalning, redovisas skillnaden mellan anskaffningsvärdet i svenska kronor och betalningen som en realiserad valutakursförändring i resultaträkningen.

Materiella anläggningstillgångar

Anläggningstillgångar tas upp till anskaffningsvärde och skrivs av på 3, 5 eller 10 år baserat på den ekonomiska livslängden. Investeringens totala anskaffningsvärde måste också överstiga 25 000 kronor för att redovisas som anläggningstillgång. Som materiella anläggningstillgångar räknas även ombyggnader på annans fastighet vars värde uppgår till minst 100 000 kronor.

Immateriella anläggningstillgångar

Som immateriella anläggningstillgångar redovisas utvecklingskostnader som är av väsentligt värde för vår verksamhet under kommande år. Även system, licenser och liknande rättigheter samt konsultkostnader för projekt som vi beräknar kunna ha nytta av i minst tre år räknas som immateriella anläggningstillgångar.

Värdering av övriga fordringar och skulder

Övriga tillgångar och skulder, det vill säga andra tillgångs- och skuldposter än de som beskrivits ovan, redovisas till anskaffningsvärde. Fordringar tas upp till det belopp som vi beräknar att få tillbaka.

Finansieringsanalysen

Finansieringsanalysen följer uppställningen enligt förordning om årsredovisning och budgetunderlag, anpassad till vår verksamhet. Vi har under 2010 arbetat om finansieringsanalysen i syfte att skapa en mer rättvisande och transparent bild av vår verksamhet. Anpassningen har lett till några större förändringar av finansieringsanalysen. Bland annat har avsnittet specifikation av förändring av likvida medel definierats om i sammanhanget. Nuvarande definition innebär att EU-avgifter har flyttats från driftsavsnittet, täckning av underskott på statens centralkonto och ökning/minskning av behållningar på räntekonto har flyttats från låneverksamheten. Hela balansposten avräkning med statsverket ingår nu i likvida medel förutom övergångseffekten av kostnadsförflyttning. Förändringarna gör att Riksgäldens finansieringsanalys i dagsläget bättre stämmer överens med uppställningen enligt förordning (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag. Det har också inneburit att korrigeringar av jämförelseuppgifterna har gjorts. Delar av posten övriga inkomster har flyttats till transfererings- respektive upp- börsavsnittet. Vi redovisar vissa flöden enligt den så kallade indirekta metoden, som innebär att kassaflödet tas fram genom att samtliga intäkter och kostnader enligt resultaträkningen korrigeras för förändringar av fordringar och skulder. Vissa faktiska betalningar redovisas enligt direkt metod, exempelvis räntor på statsskulden. Finansieringsanalysen kan därför inte direkt stämmas av mot resultaträkningens poster och balansposternas förändring.

Interna fordringar och skulder

Vi har inte eliminerat fordringar och skulder i förhållande till statens internbank, som är en avdelning inom Riksgälden. Statens internbank administrerar samtliga myndigheters (inklusive våra egna) räntekonton och lån till anläggningstillgångar. Denna princip gäller sedan 1999 och innebär att informationen om våra egna räntekonton och lån till anläggningstillgångar i årsredovisningen blir tydlig (se not 16, 25 och 32).

Resultaträkning

1 000-tal kronor	Not	2010-12-31	2009-12-31
Verksamhetens intäkter			
Intäkter av anslag	1	23 544 774	31 381 635
Intäkter av avgifter	2	169 246	90 991
Ränteintäkter räntekonto		11 686	15 697
Summa verksamhetens intäkter		23 725 706	31 488 323
Verksamhetens kostnader			
Finansiella kostnader för förvaltning av statsskulden			
Räntekostnader	3	-46 908 133	-51 772 522
Ränteintäkter	3	26 523 728	30 583 235
Över-/underkurs vid emission	4	7 009 644	5 826 210
Realiserade kursförändringar	5	-8 136 259	-1 567 080
Realiserade valutakursförändringar	6	-7 817 312	-13 904 478
Orealiserade valutakursförändringar	6	21 553 396	30 087 741
Intäktsförda preskriberade obligationer, kuponger och vinster	7	63 355	50 171
Provisioner till banker m.fl.	8	-141 752	-164 376
Summa		-7 853 334	-861 098
Övriga verksamhetskostnader			
Personalkostnader	9	-128 395	-119 182
Lokalkostnader		-18 876	-19 619
Kostnader i garantiverksamheten	10	-541 661	8 397
Övriga driftskostnader	11	-185 871	-189 434
Räntekostnader		-247	-157
Avskrivningar och nedskrivningar	13,14	-14 905	-11 816
Summa		-889 955	-331 810
Summa verksamhetens kostnader		-8 743 289	-1 192 908
Verksamhetsutfall		14 982 417	30 295 415
Uppbördsverksamhet			
Intäkter av avgifter m.m. som inte disponeras av myndigheten		11 885	13 647
Medel som tillförts statsbudgeten från uppbördsverksamheten		-11 751	-13 790
Summa uppbördsverksamhet		134	-143
Transfereringar			
Medel som erhållits från statsbudgeten för finansiering av bidrag		18 000	28 000
Övriga erhållna medel för finansiering av bidrag		4 237 679	2 344 835
Finansiella intäkter		1 735 680	1 066 869
Finansiella kostnader		-52 748	-386 529
Avsättning till fonder m.m. för transfereringsändamål		-5 896 130	-3 021 212
Lämnade bidrag		-37 566	-28 114
Saldo transfereringar		4 915	3 850
Årets kapitalförändring	12	14 987 466	30 299 121

Balansräkning

1 000-tal kronor	Not	2010-12-31	2009-12-31
TILLGÅNGAR			
Immateriella anläggningstillgångar	13	15 008	14 174
Balanserade utgifter för utvecklingsarbete		7 274	8 593
Rättigheter och andra immateriella anläggningstillgångar		7 734	5 581
Materiella anläggningstillgångar	14	18 899	21 388
Förbättringsutgifter på annans fastighet		5 977	6 821
Maskiner, inventarier, installationer m.m.		12 922	14 567
Finansiella anläggningstillgångar		370 666 475	365 797 454
Andra långfristiga värdepappersinnehav	15	28 129 710	26 317 459
Långfristiga fordringar hos andra myndigheter	16	231 556 055	224 084 342
Andra långfristiga fordringar	17	110 980 710	115 395 654
Fordringar		2 294 097	2 961 684
Kundfordringar	18	7 332	13 258
Fordringar hos andra myndigheter	19	1 413 802	1 405 606
Övriga fordringar	20	872 963	1 542 820
Periodavgränsningsposter		15 566 053	17 183 677
Förutbetalda kostnader	21	5 438 468	6 157 307
Övriga upplupna intäkter	22	10 127 585	11 026 370
Avräkning med statsverket		919 916 100	912 294 801
Avräkning med statsverket	23	919 916 100	912 294 801
Kortfristiga placeringar		46 983	4 225 730
Värdepapper och andelar	24	46 983	4 225 730
Kassa och bank	25	17 070 723	12 681 324
Behållning räntekonto i Riksgälden		36 827	48 001
Övriga tillgodohavanden i Riksgälden		17 020 343	12 196 348
Kassa och bank		13 553	436 975
SUMMA TILLGÅNGAR		1 325 594 337	1 315 180 232
KAPITAL OCH SKULDER			
Myndighetskaptal		-46 093 345	-61 177 299
Statskapital	26	1 868 022	1 771 534
Balanserad kapitalförändring	27	-62 948 833	-93 247 954
Kapitalförändring enligt resultaträkningen	12	14 987 466	30 299 121
Fonder		43 130 171	37 234 041
Fonder	28	43 130 171	37 234 041
Avsättningar		1 625 797	1 084 460
Avsättningar för pensioner	29	797	1 460
Reservering för framtida garantiförluster	30	1 625 000	1 083 000
Statsskulden	31	1 151 467 976	1 189 170 599
Lån i svenska kronor		881 384 742	860 706 124
Lån i utländsk valuta		270 083 234	328 464 475
Skulder m.m.		127 188 679	103 676 855
Skulder till andra myndigheter	32	100 129 805	89 043 707
Leverantörsskulder		26 915	24 937
Övriga skulder	33	27 031 959	14 608 210
Periodavgränsningsposter		48 275 059	45 191 577
Upplupna kostnader	34	17 563 907	17 923 034
Övriga förutbetalda intäkter	35	30 711 152	27 268 543
SUMMA KAPITAL OCH SKULDER		1 325 594 337	1 315 180 232
Garantier för vilka avsättning ej görs			
Insättningsgarantin		947 645 691	886 370 851
Bankgarantier enligt garantiprogrammet		176 347 049	270 715 693
Övriga	36	97 226 384	107 253 396
Ansvarsförbindelser			
Skuldbevis	37	7 599 796	7 048 656
Inskrivna sparobligationer		0	164

Finansieringsanalys (Not 38)

1 000-tal kronor	Not	2010	2009
DRIFT			
Kostnader			
Räntor på statsskulden m.m.		-100 569 397	-122 597 776
Förvaltningsutgifter		-474 804	-491 949
Infriande av garantier		0	-427
Summa kostnader för drift		-101 044 201	-123 090 151
Finansiering genom intäkter och avgifter			
Räntor på statsskulden m.m.		77 542 575	91 686 514
Avgifter för garantigivning och räntor från räntekonto		112 153	42 846
Övriga inkomster		68 780	63 847
		77 723 508	91 793 207
Finansiering från statsbudgeten			
Anslagsmedel som erhållits för drift		23 544 774	31 381 635
Ökning (+)/minskning (-) av statskapital		96 488	231 674
Förändring av myndighetskapital hänförlig till övergångseffekten		0	7 880
Förändring av myndighetskapital hänförlig till utredning av avräkning med statsverket		0	1 574
		23 641 262	31 622 763
Finansiering genom skulddispositioner			
Ökning (-)/minskning (+) av kortfristiga fordringar		505 668	1 179 092
Ökning (+)/minskning (-) av kortfristiga skulder		7 482 399	34 867 480
		7 988 067	36 046 573
Summa medel som tillförts för finansiering av drift		109 352 838	159 462 542
KASSAFLÖDE FRÅN/TILL DRIFT		8 308 637	36 372 391
INVESTERINGAR			
Investeringar i			
- finansiella tillgångar		0	-5 610 314
- materiella anläggningstillgångar		-7 351	-8 388
- immateriella anläggningstillgångar		-5 898	-6 878
Summa investeringsutgifter		-13 249	-5 625 580
Finansiering av investeringar			
Lån från Riksgälden		14 582	13 922
- amorteringar		-14 828	-11 612
Summa medel som tillförts för finansiering av investeringar		-246	2 310
KASSAFLÖDE FRÅN/TILL INVESTERINGAR		-13 495	-5 623 270

1 000-tal kronor	Not	2010	2009
LÅNEVERKSAMHET			
In- och utlåning			
Ökning (+)/minskning (-) av inlåning		16 979 513	2 584 365
Ökning (-)/minskning (+) av utlåning		-3 057 137	-104 522 363
Summa låneutgifter		13 922 376	-101 937 999
Finansiering genom upplåning			
Ökning (+)/minskning (-) av			
– statsobligationslån		35 138 565	-29 054 803
– statsskuldväxlar		-23 345 260	-17 888 990
– dagslån		-42 207 000	40 295 000
– premieobligationer		-2 600 000	-227 225
– riksgäldsspar		-6 331 416	-10 252 814
Upplåning i svenska kronor		-39 345 111	-17 128 832
Upplåning i utländsk valuta		1 999 652	92 238 668
Finansiering genom skulddispositioner			
Ökning (-)/minskning (+) av			
– uppköpta obligationer		33 699	-151 641
– dagslån och placeringar		4 115 000	64 116 665
Ökning (+)/minskning (-) av			
– skuldskötselåtgärder		-2 096 349	-33 032 263
– övriga kortfristiga skulder		-516 185	106 599
		1 536 165	31 039 359
Finansiering genom insättningsgaranti			
Ökning (-)/minskning (+) av statsobligationslån		-1 845 950	-1 561 503
		-1 845 950	-1 561 503
Påverkan från valutakursförändringar		21 553 396	30 087 741
Summa medel som tillförts för finansiering av låneverksamheten		-16 101 848	134 675 434
KASSAFLÖDE FRÅN/TILL LÅNEVERKSAMHET		-2 179 472	32 737 435
UPPBÖRDSVERKSAMHET			
Intäkter av avgifter m.m. samt andra intäkter som inte disponeras av myndigheten		11 736	13 790
Förändring av kortfristiga fordringar och skulder		148	-143
Överfört avgifter insättningsgaranti- och investerarskyddsverksamheten		-7 261	-9 079
Medel som tillförts statsbudgeten från uppbördsverksamhet		-4 490	-4 711
KASSAFLÖDE FRÅN/TILL UPPBÖRDSVERKSAMHET		134	-143
TRANSFERERINGSVERKSAMHET			
Utbetalningar i transfereringsverksamhet			
Lämnade bidrag		-37 566	-28 114
Övriga erhållna medel för finansiering av bidrag		4 237 679	2 344 835
Finansiella intäkter		1 729 530	895 692
Finansiella kostnader		-52 748	-290 874
Avsättning till fonder m.m. för transfereringsändamål		-5 896 130	-3 021 212
Summa utbetalningar i transfereringsverksamheten		-19 235	-99 673
Finansiering av transfereringsverksamhet			
Medel som erhållits från statsbudgeten för finansiering av bidrag		18 000	28 000
Medel som tillförts för finansiering av transfereringsverksamheten		5 896 130	3 021 308
Summa medel som tillförts för finansiering av transfereringsverksamhet		5 914 130	3 049 308
KASSAFLÖDE FRÅN TRANSFERERINGSVERKSAMHET	39	5 894 895	2 949 635
FÖRÄNDRING AV LIKVIDA MEDEL		12 010 698	66 436 048
SPECIFIKATION AV FÖRÄNDRING AV LIKVIDA MEDEL			
Likvida medel vid årets början		924 976 125	858 540 077
Ökning (+)/minskning (-) av			
– tillgodohavande på räntekonto		4 812 821	-2 616 179
– banktillgodohavanden		-423 422	397 807
– täckning av underskott på statens centralkonto		22 452 608	83 574 988
– räntekonto avseende låneverksamhet		1 587 310	4 271 487
– övrig förändring		-16 418 619	-19 192 056
FÖRÄNDRING AV LIKVIDA MEDEL		12 010 698	66 436 048
LIKVIDA MEDEL VID ÅRETS SLUT		936 986 823	924 976 125

Anslagsredovisning

Anslagsredovisningen omfattar en redovisning och specifikation av utfallet på de inkomstittlar och anslag på statsbudgeten som Riksgälden har disponerat under budgetåret.

Redovisning mot statsbudgetens inkomstittlar (1 000-tal kronor)

Inkomst-titel	Benämning	Beräknat belopp 2010	Utfall per 31 december 2010
2557	Avgifter vid statens internbank i Riksgälden	5 500	4 490
2552	Övriga offentligrättsliga avgifter	9 000	7 261
Summa		14 500	11 751

Redovisning mot statsbudgetens anslag (1 000-tal kronor)

Anslag		Ingående överförings-belopp	Årets till-delning enligt regleringsbrev	Omdis-ponerat anslags-belopp	Utnyttjad del av medgivet överskridande	Indragning	Totalt disponibelt belopp	Utgående överförings-belopp	Utgifter 31 dec 2010
26 01:1	Räntor på statsskulden, anslagspost 1 ¹	2 557 130	23 000 000			-2 557 130	23 000 000	-23 251 611	-251 611
26 01:3	Provisionskostnader i samband med upplåning och skuldförvaltning, anslagspost 1 ¹	-16 000	160 000			0	144 000	-108 762	35 238
2 01:12	Riksgälden: Förvaltningskostnader, anslagspost 1	44 346	304 282			-35 464	313 164	-282 387	30 778
Garantiverksamheten									
2 01:14	Vissa garanti- och medlemsavgifter, anslagspost 2	268	650			-268	650	-650	0
24 01:5	Tillväxtverket: Näringslivsutveckling m.m., anslagspost 11	51 300	75 000			0	126 300	-18 000	108 300
Summa		2 637 044	23 539 932	0	0	-2 592 862	23 584 114	-23 661 410	-77 296

¹ Riksgälden har rätt att överskrida anslaget. Anslaget omfattas inte av utgiftstaket. Eventuellt outnyttjade medel får inte föras över till nästa år.

Intäkter av anslag i resultaträkning jämfört anslagsutfallet

Enligt anslagsredovisningen är den totala anslagsbelastningen 23 661,4 miljoner kronor. Enligt resultaträkningen är intäkter av anslag netto, 23 544,8 miljoner kronor, en skillnad på 116,6 miljoner kronor. Skillnaden förklaras av att anslagsintäkter för depositioner för futures redovisas mot statskapital, övergångseffekten avseende kostnadsmässig anslagsavräkning samt att anslaget 2 01:14 inte har redovisats som en intäkt av anslag utan har bokförts direkt mot balansen samt att intäkter av anslaget 24 01:5 redovisas under transfereringsavsnittet.

Noter

(1 000-tal kronor)

Not 1 • Intäkter av anslag

	2010	2009
Intäkter av anslag	23 544 774	31 381 635
Summa	23 544 774	31 381 635

Förändringen beror främst på minskade valutakursförluster men även på lägre räntebetalningar till följd av lägre marknadsräntor. Intäkter av anslag består av anslagen räntor på statsskulden, provisionskostnader och förvaltningskostnader.

Differensen mellan intäkter av anslag och utgifter enligt anslagsredovisningen förklaras i anslagsredovisningen.

Not 2 • Intäkter av avgifter

	2010	2009
Intäkter av avgifter från garanti och kredit	151 299	45 774
Övriga förvaltningsintäkter	17 947	45 218
Summa	169 246	90 991

Intäkter av avgifter enligt 4 § avgiftsförordningen var 1 tusen kronor.

Avgifter för kopiering enligt 15 § avgiftsförordningen var 4 tusen kronor.

Ökningen av intäkter av avgifter från garantier och krediter beror till största delen på ökade garantiåtaganden.

I posten övriga förvaltningsintäkter avser 14,7 miljoner kronor en omföring av intäkter från transfereringsavsnittet. Detta motsvarar årets förvaltningskostnader för bankstödsverksamheten som belastat stabilitetsfonden.

Not 3 • Räntekostnader/ränteintäkter

Realiserade räntekostnader uppstår till exempel vid kupongutbetalningar men även när vi köper tillbaka obligationer eller statsskuldväxlar. Vi betalar då för ränta fram till uppköpsdagen. Orealiserad räntekostnad uppstår på grund av att räntekostnaderna periodiseras löpande för att få en jämn kostnadsränta.

Ränteintäkter uppstår när vi ger ut kupongobligationer. Köparen betalar då den ränta som beräknats från föregående räntebetalning fram till utgivningsdagen. De realiserade ränteintäkterna i privatmarknadsupplåningen består av vinster på vårt eget innehav av premieobligationer.

Anslaget belastas bara med de betalda beloppen.

Se avsnittet Kostnader och anslag för en beskrivning av förändringen i räntebetalningarna.

Fortsättning Not 3

Realiserade räntekostnader/-intäkter	2010	2009
Statsskuldsförvaltning, institutionell upplåning		
Räntekostnader i svenska kronor	-35 547 374	-40 564 159
Ränteintäkter i svenska kronor	13 628 891	14 849 730
	-21 918 484	-25 714 429
Räntekostnader i utländsk valuta	-8 084 582	-14 926 833
Ränteintäkter i utländsk valuta	4 778 303	9 041 104
	-3 306 280	-5 885 729
Statsskuldsförvaltning, privatmarknadsupplåning		
Räntekostnader i svenska kronor	-1 024 654	-1 179 342
Ränteintäkter i svenska kronor	8 467	7 629
	-1 016 187	-1 171 713
Statens internbank, in- och utlåning till statliga myndigheter		
Räntekostnader i svenska kronor	-23 831	-2 499
Räntekostnader i svenska kronor, inomstatligt	-1 187 195	-1 306 304
Ränteintäkter i svenska kronor	745 956	747 064
Ränteintäkter i svenska kronor, inomstatligt	6 937 552	7 020 566
	6 472 481	6 458 828
Ränteintäkter i utländsk valuta, vidareutlåning	1 346 154	67 990
	1 346 154	67 990
Realiserade räntekostnader/-intäkter (1:1)	-18 422 315	-26 245 054
Orealiserade räntekostnader/-intäkter		
Statsskuldsförvaltning, institutionell upplåning		
Räntekostnader i svenska kronor	-2 317 464	3 610 398
Ränteintäkter i svenska kronor	-33 484	-93 331
	-2 350 948	3 517 067
Räntekostnader i utländsk valuta	1 154 884	2 692 731
Ränteintäkter i utländsk valuta	-687 827	-1 529 409
	467 056	1 163 322
Statsskuldsförvaltning, privatmarknadsupplåning		
Räntekostnader i svenska kronor	42 332	-80 440
Ränteintäkter i svenska kronor	11	1 233
	42 343	-79 207
Statens internbank, in- och utlåning till statliga myndigheter		
Räntekostnader i svenska kronor	-563	0
Räntekostnader i svenska kronor, inomstatligt	-2 285	2 815
Ränteintäkter i svenska kronor	292	-106 515
Ränteintäkter i svenska kronor, inomstatligt	42 791	85 221
	40 235	-18 480
Räntekostnader i utländsk valuta, skuldskötselinstrument	82 600	-18 889
Ränteintäkter i utländsk valuta, skuldskötselinstrument	-124 414	-27 374
Ränteintäkter i utländsk valuta, vidareutlåning	-118 963	519 327
	-160 776	473 065
Orealiserade räntekostnader/-intäkter	-1 962 090	5 055 767
Totala räntekostnader	-46 908 133	-51 772 522
Totala ränteintäkter	26 523 728	30 583 235
Totala räntekostnader/-intäkter	-20 384 405	-21 189 287

Not 4 • Över-/underkurs vid emission

Realiserade över-/underkurser	2010	2009
Statsskuldsförvaltning, institutionell upplåning		
Överkurser i svenska kronor	11 256 683	12 586 673
Underkurser i svenska kronor	-75 231	-1 697 023
	11 181 453	10 889 650
Överkurser i utländsk valuta	19 553	32 363
Underkurser i utländsk valuta	-43 598	-166 835
	-24 045	-134 472
Summa realiserade över-/underkurser (1:1)	11 157 408	10 755 178
Orealiserade över-/underkurser		
Statsskuldsförvaltning, institutionell upplåning		
Överkurser i svenska kronor	-2 679 868	-6 687 079
Underkurser i svenska kronor	-1 432 122	1 601 459
	-4 111 990	-5 085 620
Överkurser i utländsk valuta	96 294	100 266
Underkurser i utländsk valuta	-132 068	56 387
	-35 774	156 652
Summa orealiserade över-/underkurser	-4 147 764	-4 928 968
Summa över-/underkurs vid emission	7 009 644	5 826 210

När vi ger ut befintliga kuponglån uppstår en realiserad över- eller underkurs. Storleken beror på förhållandet mellan kupongräntan och marknadsräntan vid emissionstillfället. Den realiserade över- eller underkursen anslagsavräknas direkt men kostnadsmässigt så periodiseras den över lånets löptid. De kostnadsmässiga periodiseringarna är orealiserade och storleken varierar från år till år beroende på;

- skillnaden mellan kupongräntan och marknadsräntan vid emission.
- den periodisering som görs under året beräknad på summan av den ackumulerade över- eller underkursen och de underliggande lånens återstående löptid.
- återköp i lån i och med att hela den kvarvarande över- eller underkursen påverkar resultatet.

Not 5 • Realiserade kursförändringar

	2010	2009
Statsskuldsförvaltning, institutionell upplåning		
Realiserade kursvinster i svenska kronor	7 871	118 214
Realiserade kursförluster i svenska kronor	-8 244 690	-2 384 664
	-8 236 819	-2 266 450
Realiserade kursvinster i utländsk valuta	1 830 216	2 680 661
Realiserade kursförluster i utländsk valuta	-1 726 894	-1 981 891
	103 322	698 770
Statsskuldsförvaltning, privatmarknadsupplåning		
Realiserade kursvinster i svenska kronor	45	212
Realiserade kursförluster i svenska kronor	-2 898	-5 411
	-2 853	-5 198
Statens internbank		
Realiserade kursvinster, inomstatligt	91	5 798
	91	5 798
Realiserade kursförändringar (1:1)	-8 136 259	-1 567 080

Realiserade kursvinster eller kursförluster uppstår när vi köper tillbaka obligationer och statsskuldväxlar och beror på att marknadsräntan avviker från kupongräntan. Orealiserade kursförändringar bokförs bara i internredovisning och påverkar inte resultaträkningen.

Not 6 • Valutakursförändringar

Realiserade valutavinster/-förluster	2010	2009
Statsskuldsförvaltning, institutionell upplåning		
Realiserade valutavinster i utländska lån	6 849 482	10 697 873
Realiserade valutaförluster i utländska lån	-6 163 745	-14 764 752
	685 736	-4 066 879
Realiserade valutavinster i skuldskötselinstrument	29 309 219	33 368 285
Realiserade valutaförluster i skuldskötselinstrument	-33 783 364	-41 583 036
	-4 474 146	-8 214 751
Statens internbank		
Realiserade valutavinster i utländska lån, vidareutlåning	377 762	1 170
Realiserade valutaförluster i utländska lån, vidareutlåning	-4 788 422	-1 995 714
	-4 410 660	-1 994 545
Realiserade valutavinster i skuldskötselinstrument	382 940	411 009
Realiserade valutaförluster i skuldskötselinstrument	-1 183	-39 312
	381 757	371 696
Realiserade valutavinster/-förluster (1:1)	-7 817 312	-13 904 478
Orealiserade valutavinster/-förluster		
Statsskuldsförvaltning, institutionell upplåning		
Orealiserade valutakursförändringar i utländska lån	12 366 853	19 089 167
	12 366 853	19 089 167
Orealiserade valutakursförändringar i skuldskötselinstrument	14 482 439	14 478 977
	14 482 439	14 478 977
Statens internbank		
Orealiserade valutakursförändringar i skuldskötselinstrument	-597 826	-744 870
Orealiserade valutakursförändringar i utländska lån, vidareutlåning	-4 698 070	-2 735 532
	-5 295 897	-3 480 402
Orealiserade valutakursförändringar	21 553 396	30 087 741
Totala valutakursförändringar	13 736 084	16 183 264

De realiserade valutakursförändringarna uppstår när vi betalar tillbaka utländska lån och kursen avviker från den kurs som vi lånade till.

De orealiserade valutakursförändringarna uppstår när vi värderar skulder och fordringar i utländsk valuta till bokslutsdagens kurser. Utöver statsskulden värderas också valutakonton och placering av medel enligt så kallade CSA-avtal (Credit Support Annex) m.m.

I följande tabell beskrivs fördelningen av de totala orealiserade valutakursförändringarna på statsskulden respektive övriga poster.

Av årets förändring av valutaomvärderingen avsåg 25 421,7 miljoner kronor statsskulden.

Miljoner kronor	Ingående balans	Utgående i balans	Förändring resultaträkning
Statsskulden (not 31)	-915,6	-26 023,6	25 421,7
Övriga poster ¹	3 849,0	7 403,6	-3 868,3
Summa	2 933,4	-18 620,0	21 553,4

¹ Placeringar (not 24), Valutakonton (not 25), Fordran CSA-avtal och Depositioner för handel med futures (not 20), Skuld CSA-avtal och Utställda optioner (not 33).

Not 7 • Intäktsförda preskriberade obligationer, kuponger och vinster

	2010	2009
Preskriberade premieobligationer	62 779	49 693
Övriga preskriberade obligationer och lån	443	-29
Preskriberade räntor	133	537
Preskriberade premievinster	0	-30
Summa	63 355	50 171

Premieobligationer som Riksgälden ger ut preskriberas 10 år efter att de har förfallit om inte innehavaren har löst in dem. Då tar vi bort premieobligationerna som skuld och redovisar dem som vinst i resultatet. Under året har 1986 och 1992 års lån passerat preskriptionstiden och vi redovisade intäkter på 62,8 miljoner kronor. Vi hanterar premievinster på motsvarande sätt.

Not 8 • Provisioner till banker m.fl.

	2010	2009
Statsskuldskötsel, institutionell upplåning		
Försäljningsprovisioner	-31 700	-104 901
Futuresprovisioner	-8 726	-5 786
Förvaltningsprovisioner	-20 379	-55 379
Inlösenprovisioner	-311	-643
Valutauplåningsprovisioner	-7 215	194
Övriga provisioner	0	-110
Summa (1:3)	-68 331	-166 625
Periodiserade provisionskostnader, institutionell upplåning	-32 990	34 775
Statsskuldskötsel, privatmarknadsupplåning		
Försäljningsprovisioner	-40 097	-45 164
Övriga provisioner	-333	-500
Summa (1:3)	-40 431	-45 664
Periodiserade provisionskostnader, privatmarknadsupplåning	0	13 137
Summa	-141 752	-164 376

Förändringen beror främst på att försäljningsprovisionerna återgått till en normal nivå. Föregående år genomförde vi upplåning i ett långt lån genom syndikering, dessutom hade vi utbetalningar för tre premielån. I år har vi betalt för två premielån.

Not 9 • Personalkostnader

	2010	2009
Löner, arvoden och arbetsgivaravgifter	-121 150	-112 814
Utbildning	-3 368	-3 316
Övriga personalkostnader	-3 877	-3 051
Summa	-128 395	-119 182

Lönekostnaderna uppgick under år 2010 till 81,8 miljoner kronor (74,9 miljoner kronor för år 2009).

Not 10 • Kostnader i garantiverksamheten

	2010	2009
Omvärdering av garantifordringar	339	397
Reservering för förväntade framtida garantiförluster	-542 000	8 000
Summa	-541 661	8 397

Förändringen beror främst på ökade garantiåtaganden.

Not 11 • Övriga driftskostnader

	2010	2009
Ersättningar till banker m.m.	-19 308	-23 070
Reklam, information och PR	-45 110	-44 470
Försäljningskostnader privatmarknadsupplåning	-5 649	-5 635
Inköp av korttidsinventarier	-35 134	-30 479
Köpta tjänster	-63 490	-69 266
Post och tele	-7 906	-8 774
Resekostnader	-3 312	-2 078
Administrativa kostnader	-5 963	-5 661
Summa	-185 871	-189 434

Not 12 • Årets kapitalförändring

	2010	2009
Över-/underskott, garantier och krediter	-428 135	32 962
Övrig kapitalförändring	15 415 601	30 266 159
Summa	14 987 466	30 299 121

Kapitalförändringen visar hur myndighetskapitalet har förändrats under året. För statliga myndigheter är kapitalförändringen inte ett mått på om verksamheten går bra eller dåligt. Utgifter och inkomster ger via anslagen en motsvarande intäkt av anslag respektive en reduktion av intäkt av anslag, det vill säga nettot i resultaträkningen blir noll. Däremot avräknas inte anslagen för så kallade periodiseringar, exempelvis upplupna räntekostnader eller orealiserade valutakursförändringar. Undantaget är förvaltningsanslaget som från och med 2009 avräknas kostnads-/intäktsmässigt.

Årets kapitalförändring består av periodiseringar i vår anslagsfinansierade verksamhet samt över- och underskott i vår garanti- och kreditverksamhet.

Not 13 • Immateriella anläggningstillgångar

Balanserade utgifter för utvecklingsarbete	2010-12-31	2009-12-31
IB	20 723	16 274
Årets anskaffningar	3 745	4 449
Tidigare års avskrivningar, ackumulerade	-12 130	-7 865
Årets avskrivningar	-5 065	-4 265
UB	7 274	8 593
Rättigheter och andra immateriella anläggningstillgångar		
IB	16 982	14 553
Årets anskaffningar	2 153	2 429
Tidigare års avskrivningar, ackumulerade	-11 401	-11 346
Årets avskrivningar	0	-55
UB	7 734	5 581
UB immateriella anläggningstillgångar	15 008	14 174
Årets avskrivningar och nedskrivningar immateriella anläggningstillgångar	-5 065	-4 320

Not 14 • Materiella anläggningstillgångar

Förbättringsutgifter på annans fastighet	2010-12-31	2009-12-31
IB	11 542	11 353
Årets anskaffningar	203	189
Tidigare års avskrivningar, ackumulerade	-4 721	-3 693
Årets avskrivningar	-1 047	-1 028
UB	5 977	6 821
Maskiner och inventarier, anskaffningsvärde		
IB	87 483	79 284
Årets anskaffningar	7 148	8 199
Tidigare års avskrivningar, ackumulerade	-72 916	-66 449
Årets avskrivningar	-8 793	-6 468
UB	12 922	14 567
UB materiella anläggningstillgångar	18 899	21 388
Årets avskrivningar och nedskrivningar materiella anläggningstillgångar	-9 840	-7 495
Summa avskrivningar och nedskrivningar immateriella och materiella anläggningstillgångar	-14 905	-11 816

Not 15 • Andra långfristiga värdepappersinnehav

Anskaffningsvärde	2010-12-31	2009-12-31
Premieobligationer eget innehav	436 914	470 613
Obligationer insättningsgarantifonden	22 082 482	20 236 531
Aktier Nordea, stabilitetsfonden	5 610 314	5 610 314
Summa	28 129 710	26 317 459
Marknadsvärde		
Premieobligationer eget innehav	440 674	473 276
Obligationer insättningsgarantifonden	22 072 507	20 594 447
Aktier Nordea, stabilitetsfonden	20 743 921	20 673 026
Summa	43 257 102	41 740 749

Aktierna i Nordea har anskaffats inom kapitaltillskottsprogrammet och finansierats genom stabilitetsfonden.

Not 16 • Långfristiga fordringar hos andra myndigheter

Inomstatlig utlåning	2010-12-31	2009-12-31
Löpande krediter	12 087 117	8 259 392
Rörelsekapital med fast löptid	2 842 000	2 092 000
Investeringslån	25 151 664	27 908 635
Räntekonto med kredit (förvaltningskostnader)	697 582	1 493 825
Räntekontomedel långfristiga lån	650 000	700 000
Räntekonto med kredit (övrigt)	1 506 899	2 057 465
Utlåning med realränta	0	228 485
Premiepensionsmyndigheten (PPM) fondmedel	153 716	-35 106
Centrala studiestödsnämnden (CSN)	165 239 577	159 344 930
Lån till anläggningstillgångar för förvaltningsändamål	23 227 501	22 034 715
Summa	231 556 055	224 084 342

Riksgälden ska självt låna till investeringar i anläggningstillgångar för förvaltningsändamål. Våra egna lån till investeringar i anläggningstillgångar, 23,3 miljoner kronor ingår i posten Lån till anläggningstillgångar för förvaltningsändamål (23,6 miljoner kronor för 2009).

Not 17 • Andra långfristiga fordringar

Utomstatlig utlåning	2010-12-31	2009-12-31
Lånefordringar		
Ackumulerad utlåning	24 615 042	19 677 657
Årets nyutlåning	7 358 832	13 358 885
Årets amorteringar	-7 564 251	-11 661 500
Tidigare års värdegrönering, ackumulerade	-700 000	-700 000
UB	23 709 623	20 675 042
Utvecklingskapital/royalty		
Ackumulerad utlåning	1 529 869	1 235 033
Årets nyutlåning	-46 548	294 836
Tidigare års värdegrönering, ackumulerade	-200 000	-200 000
UB	1 283 321	1 329 869
Utlåning i utländsk valuta		
Ackumulerad utlåning	93 390 743	0
Årets förändring	-7 402 977	93 390 743
UB	85 987 766	93 390 743
Summa	110 980 710	115 395 654

Utlåning i utländsk valuta har skett till Riksbanken och Island. Se vidare avsnitten Skuldförvaltning samt Garanti och kredit.

Not 18 • Kundfordringar

	2010-12-31	2009-12-31
Fakturerade räntor och avgifter i garantiverksamheten	1 680	11 826
Fakturerade bankgaranti- och stabilitetsavgifter	43	0
Fakturerade insättningsgaranti- och investerarskyddsavgifter	104	81
Övriga kundfordringar	5 505	1 351
Summa	7 332	13 258

Not 19 • Fordringar hos andra myndigheter

	2010-12-31	2009-12-31
Fakturerade räntor och avgifter i statens internbank	1 405 145	1 401 257
Mervärdesskatt	7 831	3 624
Kundfordringar på statliga myndigheter	827	725
Summa	1 413 802	1 405 606

Not 20 • Övriga fordringar

	2010-12-31	2009-12-31
Depositioner för handel med futures	395 936	330 503
Regressfordringar från infriade garantier	11 000	13 000
Fordringar avseende personalen	1	-2
Terminskontrakt statens internbank	0	154 919
Affärsdagsredovisning	153 019	0
Övriga fordringar	313 007	1 044 400
Summa	872 963	1 542 820

Depositioner för handel med futures

Vi räknar dagligen av vinst eller förlust av tecknade futureskontrakt. Det medför att innehavaren av ett futureskontrakt betalar eller får ett variationssäkerhetskrav varje dag och därmed också en deposition.

Fordran CSA- och GMRA-avtal

Avser att säkerheter betalas i form av kontanter i samband med att marknadsvärdet förändras på derivatinstrument.

Affärsdagsredovisning

Innan en affär har gått i likvid ligger likvidbeloppet på avräkningskonto.

Övriga fordringar

I delposten övriga fordringar ingår bland annat en säker fordran för den del av försäljningen av Carnegie Investment Bank och Max Matthiessen som ännu inte är reglerad.

Not 21 • Förutbetalda kostnader

	2010-12-31	2009-12-31
Förutbetalda kostnader	12 744	8 079
Förutbetalda underkurser, upplåning i svenska kronor	4 628 008	5 239 901
Förutbetalda underkurser, upplåning i utländsk valuta	114 763	197 934
Underkurser, statsskulden till nominellt belopp i svenska kronor	486 336	679 752
Underkurs justering nytt skuldmått utländsk valuta	41 633	31 641
Fordran ränta, riksgäldsspar	154 983	0
Summa	5 438 468	6 157 307

Förutbetalda underkurser

Underkurser uppstår när vi ger ut obligationer och marknadsvärdet är lägre än det nominella värdet. Mellanskillnaden bokförs som en underkurs och periodiseras över lånets löptid.

Underkurser, statsskulden till nominellt belopp

I statsskulden ingår det nominella beloppet på nollkuponlån och statsskuldväxlar, det vill säga det belopp som betalas ut vid förfall. Skillnaden mellan anskaffningsvärdet och det nominella beloppet, det vill säga räntekompensationen, bokförs som underkurser och periodiseras över lånets löptid; se även not 35.

Not 22 • Övriga upplupna intäkter

	2010-12-31	2009-12-31
Ränteintäkter, statsskuldsvärd	8 603 549	9 568 225
Ränteintäkter, statens internbank	878 621	835 539
Upplupna avgiftsintäkter, statens internbank	2 378	2 244
Upplupna avgiftsintäkter, garantiverksamheten	4 473	0
Upplupna ränteintäkter, garantiverksamheten	0	1 437
Upplupna intäkter, insättningsgaranti och investerarskydd	638 564	618 427
Upplupna ränteintäkter, stabilitetsfonden	0	497
Summa	10 127 585	11 026 370

Ränteintäkter, statsskuldsvärd

Avser ränteintäkter förknippade med statsskulden som är intjänade under året men ännu inte inbetalda.

Ränteintäkter, statens internbank

Avser ränteintäkter på in- och utlåning i statens internbank som är intjänade under året men ännu inte inbetalda.

Not 23 • Avräkning med statsverket

RIKSGÄLDEN, FÖRVALTNING	2010-12-31	2009-12-31
Uppbörd		
<i>Ingående balans</i>	-323	-324
Redovisat mot inkomsttitel (-)	-11 751	-13 790
Uppbördsmedel som betalats till icke räntebärande flöde (+)	4 586	4 720
Medel från räntekonto som tillförts inkomsttitel (+)	7 290	9 071
Fordringar/skulder avseende uppbörd	-198	-323
Anslag i icke räntebärande flöde		
<i>Ingående balans</i>	-1 388 123	-1 131 769
Redovisat mot anslag (+)	23 379 023	31 383 809
Medel hänförliga till transfereringar m.m. som betalats till icke räntebärande flöde (-)	-23 364 667	-31 640 162
Fordringar/skulder avseende anslag i icke räntebärande flöde	-1 373 766	-1 388 123
Anslag i räntebärande flöde		
<i>Ingående balans</i>	-44 346	-7 856
Redovisat mot anslag (+)	282 387	261 028
Anslagsmedel som tillförts räntekonto (-)	-304 282	-297 519
Återbetalning av anslagsmedel (+)	35 464	0
Fordringar/skulder avseende anslag i räntebärande flöde	-30 778	-44 346
Fordran avseende semesterlöneskuld som inte har redovisats mot anslag		
<i>Ingående balans</i>	5 465	6 439
Redovisat mot anslag under året enligt undantagsregeln	-1 498	-973
Fordran avseende semesterlöneskuld som inte har redovisats mot anslag	3 968	5 465
RIKSGÄLDEN, MYNDIGHETSUPPGIFTER		
Räntekonto myndigheter		
<i>Ingående balans</i>	-115 018 475	-119 289 962
Räntekonton, in (+)	321 900 182	297 945 711
Räntekonton, ut (-)	-320 312 872	-293 674 224
Fordringar/skulder avseende räntekonto myndigheter	-113 431 165	-115 018 475
Betalningsmyndigheten		
<i>Ingående balans</i>	1 006	171 000
Anslagsmedel som tillförts myndigheternas räntekonton	198 499 386	195 234 977
Medel från myndigheternas räntekonton som tillförts inkomsttitel	-2 354 047	-1 833 737
Betalningsmyndigheten, inbetalningar (+)	3 772 846	3 780 903
Betalningsmyndigheten, utbetalningar (-)	-200 996 414	-197 352 138
Medel som betalats i statsskuldslödet (justeras i finansiering från statsskulden)	1 077 223	0
Fordringar/skulder avseende betalningsmyndigheten	0	1 006
EU-betalningar		
<i>Ingående balans</i>	4 438 768	5 600 141
EU-betalningar, in (+)	30 272 588	18 808 312
EU-betalningar, ut (-)	-32 337 836	-19 969 686
Fordringar/skulder avseende EU-betalningar	2 373 520	4 438 768
Övertagna lån från Venantius		
<i>Ingående balans</i>	1 910 716	3 303 147
Betalning av förfallna lån (-)	-604 113	-1 392 431
Fordringar/skulder avseende övertagna lån från Venantius	1 306 603	1 910 716
Finansiering från statsskulden		
<i>Ingående balans</i>	1 022 390 113	954 134 254
Inbetalningar i icke räntebärande flöde (+)	822 276 023	924 606 114
Utbetalningar i icke räntebärande flöde (-)	-836 485 190	-889 378 129
Betalningar hänförliga till anslag och inkomsttitlar samt Riksgäldens myndighetsuppgifter (+/-)	22 886 971	33 027 873
Finansiering från statsskulden	1 031 067 917	1 022 390 113
Avräkning med statsverket - utgående balans	919 916 100	912 294 801

Avräkningen med statsverket speglar kopplingen mellan myndigheten och statsbudgeten. Posten är å ena sidan en avräkning mot anslag och inkomsttitlar, å andra sidan nettobetalningar på statens centralkonto.

I vår avräkning med statsverket återfinns statens samlade flöden, vilket gör att posten även innehåller övriga myndigheters betalningsflöden som påverkar statens centralkonto. För att tydliggöra detta har vi specificerat våra myndighetsuppgifter i noten.

Not 24 • Värdepapper och andelar

	2010-12-31	2009-12-31
Kortfristiga placeringar	0	4 115 000
Köpta köpoptioner, premier	46 983	110 730
Summa	46 983	4 225 730

Not 25 • Kassa och bank

	2010-12-31	2009-12-31
Behållning räntekonto i Riksgälden		
Räntekonto förvaltningsverksamheten	36 827	48 001
	36 827	48 001
Övriga tillgodohavanden i Riksgälden		
Räntekonto garantier och krediter	2 332 476	2 226 991
Räntekonto insättningsgaranti och investerarskydd	16 878	16 601
Räntekonto stabilitetsfonden	14 670 989	9 952 756
	17 020 343	12 196 348
Kassa och bank		
Övriga bankkonton	-312	-149
Valutakonto Nordea	13 426	436 736
Valutakonto Euroclear	381	296
Valutakonto Clearstream	58	93
	13 553	436 975
Summa	17 070 723	12 681 324

Avgifter för garantier placeras som garantireserv på räntekonto i Riksgälden. Bankgarantiavgifter och stabilitetsavgifter placeras på räntekonto i Riksgälden knutet till stabilitetsfonden.

Not 26 • Statskapital

	2010-12-31	2009-12-31
Depositioner för handel med futures	1 867 730	1 771 243
Konst från Statens konstråd	291	291
Summa	1 868 022	1 771 534

Statskapital är värdet av tillgångar som finansieras med anslagsmedel. När en myndighet redovisar en utgift redovisas normalt också en intäkt av anslag i resultaträkningen. När en deposition (för marginalsäkerheter för handel med futures) lämnas redovisas intäkten av anslag som statskapital i balansräkningen i stället för resultaträkningen. Statskapitalet motsvarar värdet av depositionen, se även not 20, som finansierats med anslagsmedel. När marginalsäkerheten realiserar redovisas också utgiften i resultaträkningen och statskapitalet minskar med motsvarande belopp.

Not 27 • Balanserad kapitalförändring

	2010-12-31	2009-12-31
Balanserat underskott i in- och utlåningsverksamheten	-2 316	-2 316
Balanserat överskott i garanti- och kreditverksamheten	237 038	204 077
Balanserad kapitalförändring	-63 183 555	-93 449 714
Summa	-62 948 833	-93 247 954

Det balanserade underskottet i in- och utlåningsverksamheten har uppstått före år 2003 då denna verksamhet var avgiftsfinansierad.

Not 28 • Fonder

	2010-12-31	2009-12-31
Insättningsgarantifonden		
Ingående fondvärde	20 746 698	19 103 060
Övriga erhållna medel för finansiering av bidrag	945 725	899 231
Finansiella intäkter	969 512	993 000
Finansiella kostnader	-52 126	-248 594
Lämnade bidrag	-10 636	0
Utgående fondvärde	22 599 173	20 746 698
Stabilitetsfonden		
Ingående fondvärde	16 487 343	15 109 769
Övriga erhållna medel för finansiering av bidrag	3 277 931	1 441 033
Finansiella intäkter	766 167	73 868
Finansiella kostnader	-40	-137 214
Lämnade bidrag	-403	-114
Utgående fondvärde	20 530 998	16 487 343
Summa	43 130 171	37 234 041

Not 29 • Avsättningar för pensioner

	2010-12-31	2009-12-31
Ingående avsättning	1 460	1 323
Årets pensionskostnad	-80	933
Årets pensionsutbetalningar	-582	-797
Utgående avsättning	797	1460

Not 30 • Reservering för framtida garantiförluster

	2010-12-31	2009-12-31
IB	1 083 000	1 091 000
Periodens reservering för förväntade framtida garantiförluster	542 000	-8 000
UB	1 625 000	1 083 000

Nedan redovisas storleken vid periodernas slut på de åtaganden för vilka reserveringar gjorts för framtida garantiförluster. Dessa åtaganden redovisas inte som ansvarsförbindelser inom linjen. I not 36 redovisas Riksgäldens övriga garantiåtaganden.

Garantier som tillhör den ordinarie garantireserven	2010-12-31	2009-12-31
Infrastrukturprojekt		
– Öresundsbrosortiet ¹	25 265 250	27 011 316
Forskning och utveckling		
– Saab Automobile	1 952 534	-
Finansiering och fastigheter		
– SBAB	2 000 000	3 000 000
– övriga	1 005 000	1 005 000
Pensionsåtaganden ²		
– Försäkringsaktiebolaget Pensionsgaranti	5 000 019	4 475 656
– Posten	3 131 310	2 989 982
– övriga	308 621	322 502
Internationella projekt		
– Nordiska Investeringsbanken	6 328 306	7 316 886
– övriga	43 278	55 609
Övriga åtaganden	28 396	35 783
Summa	45 062 714	46 212 734

¹ Åtagandet delas med danska staten. Det redovisas som skuldernas nominella värde plus det belopp som Öresundsbrosortiet, ÖSK, kan bli skyldigt att betala för ingångna swappar. Detta skiljer sig från ÖSK:s redovisning som tar upp marknadsvärdet på skulder och swappar.

² Uppgifter för 2010-12-31 gäller tidpunkten 2009-12-31, uppgifter för 2009-12-31 gäller tidpunkten 2008-12-31.

Not 31 • Statsskulden

	2010-12-31	2009-12-31
Nominell skuld i svenska kronor		
Nominella statsobligationer	556 918 000	504 768 000
Ränte- och valutaswappar	-256 350 000	-248 950 000
Statsskuldväxlar	84 744 000	114 816 000
Ränteswappar	126 007 761	120 892 261
Privatmarknadslån	61 885 064	70 398 541
Likviditetsförvaltningsinstrument	45 022 690	107 855 757
Valutaterminer i svenska kronor	51 605 826	-8 785 060
Summa nominell skuld i svenska kronor	669 833 340	660 995 498
Real skuld i svenska kronor	211 551 402	199 710 625
Summa skuld i svenska kronor	881 384 742	860 706 124
Skuld i utländsk valuta		
Obligationer m.m. i utländsk valuta	197 985 661	185 160 073
Valutaswappar	119 808 902	134 475 181
Terminskontrakt m.m.	-47 711 330	8 829 221
Summa skuld i utländsk valuta	270 083 234	328 464 475
Statsskuld	1 151 467 976	1 189 170 599

Fortsättning Not 31

Statsskulden redovisas till nominellt belopp inklusive upplupen inflation till och med bokslutsdagen. Beloppet är i svenska kronor. Instrument i utländska valutor är värderade till de valutakurser som gällde på bokslutsdagen. Skillnaden jämfört med ursprungskursen blir realiserade valutakursdifferenser; årets förändring framgår av not 6.

Att statsskulden redovisas till nominellt belopp betyder att nollkuponglån och statsskuldväxlar tas upp till det belopp som kommer att betalas ut på förfallodagen och inte till det belopp som betalats in. Skillnaden redovisas som förutbetalda kostnader, se not 21. De periodiseras och resultatförs under löptiden som räntekostnad.

Placeringar i dagslån och andras värdepapper, optioner, futures och vårt eget innehav av premieobligationer ingår inte i statsskulden.

Riksgälden köper tillbaka statsobligationer och statsskuldväxlar. Det är en förtida amortering och minskar aktuellt lån under statsskulden. Premieobligationer som vi har köpt tillbaka redovisas som anläggningstillgång till förfall. När obligationer köps tillbaka redovisas skillnaden mellan betalt belopp och bokförd skuld som realiserad kursvinst eller kursförlust.

Kostnaden för statsskulden visas i noterna 3-7.

Nominella statsobligationer

Nominella statsobligationer är så kallade kuponglån, vilket betyder att en fast ränta betalas ut en gång om året till kunden under löptiden. Vid förfall betalas samma belopp tillbaka som vi en gång lånade.

Övertagna nominella statsobligationslån

Riksgälden har tagit över ansvaret för lån från andra utgivare. Dessa lån redovisas på samma sätt som motsvarande egna obligationer.

Swappar

Swappar görs för att ändra sammansättningen och räntebindningstiden i statsskulden. Vi gör först en ränteswapp där den ena delen går mot statsobligationer. Vi tar emot en fast ränta som är högre än statsobligationsräntan. Den andra delen i ränteswappen går mot statsskuldväxlar. Där betalar vi en rörlig ränta. I nästa steg väljer vi att swappa bort en del av ränteswapparna som går mot statsobligationerna mot valutaswappar. Här byter vi ut rörlig ränta i kronor mot rörlig ränta i utländsk valuta.

Statsskuldväxlar

Statsskuldväxlar är kortfristig upplåning upp till ett år, inte likviditetsväxlar. Statsskuldväxlar har ingen kupong utan inbetalt belopp är lägre än det nominella och avkastningen blir mellanskillnaden.

Privatmarknadslån

Privatmarknadslån består av premieobligationer och Riksgäldsspar till nominellt belopp.

Likviditetsförvaltningsinstrument

Repör, likviditetsväxlar och dagslån.

Terminer

Riksgälden köper eller säljer valutor till förutbestämt pris, kvantitet och leveransdatum. Transaktionen består av en skuld och en fordran vilket gör att statsskulden inte påverkas förutom med den valutavärdering som sker till bokslutsdagens kurser och som förändrar fördelningen mellan svenska kronor och utländsk valuta.

Real skuld

Den reala skulden består av reala statsobligationer med kupong och nollkupong samt riksgäldsspar till reallt belopp. Förutom räntan kompenseras även för inflationen som har varit under lånens löptid. Inflationen ingår i statsskulden.

Skuld i utländsk valuta

Skulden i utländsk valuta består av publika obligationer, privata placeringar, statsskuldväxlar och dagslån i utländsk valuta. Swappar och terminer är värderade till bokslutsdagens valutakurs. Valutavärderingen, på bokslutsdagen, av statsskulden minskade skulden med 26 miljarder kronor i år.

Nollkuponginstrument

Statsobligationer med nollkupong, statsskuldväxlar i svenska kronor och i utländsk valuta och riksgäldsspar redovisas till nominellt värde. Skillnaden mellan inbetalt belopp och nominellt värde redovisas som förutbetalda kostnader och bokförs på betaldagen. Eftersom det inte finns någon kupong uppstår inte över- eller underkurs vid utgivningen.

Not 32 • Skulder till andra myndigheter

Inlåning	2010-12-31	2009-12-31
Rörliga krediter	17 759 834	13 577 892
Löpande krediter	1 887 830	1 843 483
Räntekonto med kredit (förvaltningskostnader)	48 615 482	42 607 409
Räntekonto med kredit (övrigt)	4 949 267	4 897 101
Avista medel	11 959 600	14 299 190
Bundna medel 1 år och längre	13 660 000	11 460 000
Bundna medel upp till 1 år	500 000	0
Bundna medel kortare än 1 år, räntekontomedel	200 000	100 000
Avista medel, övriga konton	419 715	110 240
Summa inlåning	99 951 729	88 895 315
Förfallna räntor i inlåningen	36 216	14 079
Skatteskulder	3 712	4 699
Leverantörsskulder till statliga myndigheter	1 126	1 383
Lån till anläggningstillgångar	23 313	23 559
Konto ersättningsfall investerarskyddet	113 595	104 563
Övriga inomstatliga skulder	115	110
Summa övriga skulder	178 077	148 393
Summa	100 129 805	89 043 707

Riksgäldens egna lån till investeringar i anläggningstillgångar var 23,3 miljoner kronor (23,6 miljoner kronor för 2009). Nyupplåning i Riksgälden har skett med 14,6 miljoner kronor medan 14,8 miljoner kronor har amorterats.

Not 33 • Övriga skulder

	2010-12-31	2009-12-31
Förfallna obligationer	93 113	176 696
Oinlösta premieobligationer, sparobligationer och vinster	424	68
Förfallna obligationer, vinster, räntor	93 537	176 763
Personalens preliminärskatter	2 316	4 039
Preliminärskatt riksgäldsspar	19 733	38 675
Skatteskulder	22 049	42 714
Utställda optioner	61 003	119 947
Skuld CSA-avtal	18 502 494	9 393 335
Terminskontrakt statens internbank	33 233	0
EU-avgifter	2 373 520	4 438 768
Returnerade medel	0	412 269
Övriga kortfristiga skulder	189	295
Diverse skulder	20 909 436	14 244 666
Avista medel	5 945 078	21 979
Oredovisade insättningar	857	2 142
Summa	27 031 959	14 608 210

Förfallna obligationer, vinster, räntor

Avser obligationer, vinster och räntor på obligationer som har förfallit men inte lösts in.

Utställda optioner

Avser kontrakt mellan två parter där vi säljer en option på en underliggande vara, valuta eller ränta. Vi har en skyldighet att köpa eller sälja den underliggande varan om vår motpart så önskar, på eller före ett förutbestämt datum.

Avista medel

Avser likvida medel i in- och utlåningen hos statens internbank.

Avräkningskonto affärsdagsredovisning

Innan en affär har gått i likvid ligger likvidbeloppet på avräkningskonto.

Fortsättning Not 33

EU-avgifter

I sammanställningen nedan redogörs för årets samtliga betalningar till EU-kommissionen.

2 373,5 miljoner kronor är medel för EU-avgiften som krediterats på EU-kommissionens konto hos Riksgälden men ännu inte betalats från statens centralkonto.

	2010-12-31
Ingående balans av skuldförda medel hos Riksgälden	4 438 768
Årets EU-avgifter	
Jordbruksavgifter	0
Tullavgifter (inkl straffränta)	4 105 065
Sockeravgifter	51 646
Momsbaserad avgift	1 444 061
BNI-baserad avgift	24 323 280
Storbritannienavgift	348 537
Insättning från EU-kommission för att täcka underskott	-32 337 836
Förändring av konto	-2 065 248
Utgående balans hos Riksgälden	2 373 520

Not 34 • Upplupna kostnader

	2010-12-31	2009-12-31
Räntekostnader, upplåning i svenska kronor	13 776 851	13 102 289
Räntekostnader, upplåning i utländsk valuta	1 958 624	2 818 996
Räntekostnader, statens internbank	220 308	217 460
Räntekostnader, skuldskötselinstrument	1 546 215	1 733 063
Upplupen semester- och löneskuld	10 603	9 721
Upplupna provisionskostnader	45 000	11 900
Upplupen kostnad, lån/garantier till svensk industri	0	28 000
Övriga upplupna kostnader	6 307	1 605
Summa	17 563 907	17 923 034

Räntekostnader, upplåning och räntekostnader, skuldskötselinstrument

Avser räntekostnader förknippade med statsskulden som har kostnadsförts men ännu inte betalats ut.

Räntekostnader, statens internbank

Avser räntekostnader som har kostnadsförts men ännu inte betalats ut.

Upplupen semester- och löneskuld

Avser semester- och löneskuld till Riksgäldens personal som har kostnadsförts men ännu inte betalats ut.

Upplupna provisionskostnader

Avser kostnader för provisioner till externa förvaltare som ännu inte fakturerats.

Not 35 • Övriga förutbetalda intäkter

	2010-12-31	2009-12-31
Förutbetalda avgifter för utfärdade garantier	5 813	8 105
Förutbetalda subventionsavgifter garanti	4 800	12 600
Förutbetalda överkurser, upplåning i svenska kronor	30 711 276	27 211 179
Förutbetalda överkurser, upplåning i utländsk valuta	-10 738	36 659
Summa	30 711 152	27 268 543

Förutbetalda överkurser

Överkurser uppstår när vi emitterar obligationer och marknadsvärdet är högre än det nominella värdet. Mellanskillnaden redovisas som överkurs och periodiseras ut under lånets löptid.

Not 36 • Garantiåtaganden

De åtaganden där riksdagen beslutat om särlösningar (garantikapital till internationella finansieringsinstitutioner samt kapiteltäckningsgaranti till Arlandabanan Infrastructure AB (tidigare A-banan Projekt AB)) redovisas som ansvarsförbindelser inom linjen. Någon reservering för förväntade garantiförluster har inte gjorts.

Dessa åtaganden redovisas nedan tillsammans med garantier utställda av affärsverk samt en garanti som ställts ut av andra myndigheter utan stöd av regeringsbeslut, där inte heller några reserveringar gjorts för förväntade garantiförluster.

Garantier till internationella finansieringsinstitutioner (särskild garantireserv)

	2010-12-31	2009-12-31
– Garantikapital utställt av finansdepartementet	86 701 336	98 677 298
– Garantikapital utställt av utrikesdepartementet	8 902 802	6 937 516
Summa	95 604 138	105 614 814
Övriga garantier		
– Kapiteltäckningsgaranti till Arlandabanan Infrastructure AB utställd av Banverket och Luftfartsverket ¹		
– Garantier utställda av affärsverk	422 246	438 582
– Garantier som ställts ut av andra myndigheter utan stöd av regeringsbeslut	1 200 000	1 200 000
Summa	1 622 246	1 638 582
Summa	97 226 384	107 253 396

¹ För kapiteltäckningsgarantin till Arlandabanan Infrastructure AB har inte några värden beräknats.

Not 37 • Skuldbervis

	2010-12-31	2009-12-31
African Development Fund, ADF	2 092 133	2 706 782
Asian Development Fund, AsDB - AsDF	165 487	96 343
Common Fund for Commodities	8 234	9 469
International Bank For Reconstruction and Development, IBRD-GEF	1 221 533	647 269
International Development Association, IDA	3 864 688	3 580 607
Multilateral Investment Guarantee Agency, MIGA	7 722	8 186
International Fund for Agricultural Development, IFAD	240 000	-
Development – IFAD	7 599 796	7 048 656

Riksgälden utfärdar skuldbervis för utbetalningar från anslag till kapitalhöjning i internationella finansieringsinstitutioner. Det gör vi på uppdrag från regeringen. Skuldbevisen förvaras i Riksbanken varifrån de berörda institutionerna kan dra de anslagna beloppen. Här visas de belopp som ännu inte är utbetalda från skuldbevisen.

Not 38 • Finansieringsanalys

Skilnaderna mellan resultaträkningen och finansieringsanalysen består i huvudsak av periodiseringsposter. Större avvikelser förklaras med not.

Not 39 • Kassaflöde från transfereringsverksamhet

Kassaflöde från transfereringsverksamhet skiljer sig från resultaträkningen. Skillnaden beror på att både avsättningen till fond och balansräkningens förändring av fonden ingår i finansieringsanalysen.

Sammanställning av väsentliga uppgifter

	2006	2007	2008	2009	2010
Låneram i Riksgälden					
– beviljad låneram	45 000	42 000	35 000	35 000	30 000
– utnyttjad låneram	22 497	15 243	21 249	23 559	23 313
Kontokrediter hos Riksgälden					
– beviljade kontokrediter	25 000	25 000	25 000	29 000	29 000
– under året maximalt utnyttjade	-	-	-	-	-
Saldo på räntekonto	2 539 109	2 236 289	2 307 864	2 275 668	2 369 303
– varav anslagsmedel	28 344	45 675	29 454	48 001	36 827
– varav avgifter	2 510 765	2 190 614	2 278 410	2 227 667	2 332 476
Ränteintäkter räntekonto	56 544	80 375	95 537	39 115	11 687
Räntekostnader räntekonto	-	-	-	-	-
Avgiftsintäkter, budget	282 955	246 000	334 400	133 400	114 500
– disponeras av Riksgälden	265 255	241 000	319 000	117 000	100 000
– disponeras inte av Riksgälden	17 700	5 000	15 400	16 400	14 500
Avgiftsintäkter, utfall	220 731	214 200	33 166	61 460	166 267
– disponeras av Riksgälden	213 867	208 533	26 633	47 670	154 517
– disponeras inte av Riksgälden	6 864	5 667	6 533	13 790	11 751
Anslagskredit					
– beviljad anslagskredit	1 302 876	4 324 146	4 083 436	3 394 902	2 325 148
– utnyttjad anslagskredit	1 290 000	4 300 000	-	16 000	251 611
Anslagssparande	11 075	8 958	7 856	44 347	30 778
Intecknande för framtida åtaganden	-	-	-	-	-
Antal årsarbetskrafter	138	137	135	141	151
Medelantal anställda	153	155	152	154	159
Driftskostnad per årsarbetskraft	2 125	2 040	2 353	2 328	2 209
Årets kapitalförändring	26 759	-1 018	-39 057	30 299	14 987
Balanserad kapitalförändring	-79 231	-53 040	-54 201	-93 248	-62 949

Ersättningar och andra förmåner till ledande befattningshavare inom Riksgälden

I enlighet med 7 kap., 2 § förordningen (SFS 2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag ska Riksgälden redovisa de skattepliktiga ersättningar och förmåner som utgått till Riksgäldsdirektören samt till var och en av ledamöterna i Riksgäldens styrelse.

Under budgetåret 2010 har till Riksgäldsdirektören utgått följande ersättningar och beskattningspliktig förmån (kronor):

Bo Lundgren	1 382 416
-------------	-----------

Övriga uppdrag:

Styrelseordförande Statens tjänstepensionsverk
Vice styrelseordförande Statens fastighetsverk
Styrelseledamot Gymnastik- och idrottshögskolan (GIH)
Ledamot Ekonomistyrningsverkets råd

Riksgäldskontoret har under 2010 utbetalat arvoden till var och en av styrelseledamöterna enligt nedan (kronor):

Nuvarande ledamöter:

Ove Nilsson	99 000
Mats Dillén	45 000
Lars O Grönstedt	45 000
Marika Rindborg Holmgren	45 000
Irma Rosenberg	45 000

Tidigare ledamöter:

Lena Johansson	45 000
Lotty Nordling	65 000

Summa	389 000
--------------	----------------

Styrelseledamöternas övriga uppdrag:

Ove Nilsson

Ordförande Statsrådsarvodesnämnden

Irma Rosenberg

Styrelseledamot Stiftelsen för finansforskning

Lars O Grönstedt

Ordförande Nordiska museet
Styrelseledamot Stiftelsen Fritt Näringsliv
Styrelseledamot Institutet för internationell ekonomi, Stockholms universitet
Styrelseledamot MDM Bank, Moskva
Styrelseledamot Vostok Nafta
Styrelseledamot Pro4U
Styrelseordförande ATC Industrial Group

Marika Rindborg Holmgren

Styrelseordförande Rindborg & Rindborg Advokatbyrå AB
Styrelseledamot Marika Rindborg Advokat AB
Styrelseordförande Norwesco AB
Styrelseledamot Karin Sandqvist Stiftelse för resestipendier och forskning inom området ögonsjukdomar

Riksgäldskontorets styrelse har vid sammanträde den 16 februari 2011 beslutat avge denna årsredovisning

Vi intygar att årsredovisningen ger en rättvisande bild av verksamhetens
resultat samt av kostnader, intäkter och myndighetens ekonomiska ställning.

Vi bedömer vidare att den interna styrningen och kontrollen vid myndigheten är betryggande.

OVE NILSSON
Ordförande

MATS DILLÉN

LARS O GRÖNSTEDT

MARIKA RINDBORG HOLMGREN

PER KRUSELL

BO LUNDGREN

BIRGITTA NIBLAEUS

IRMA ROSENBERG

Övre raden från vänster: Per Krusell, Lars O. Grönstedt, Ove Nilsson, Mats Dillén och Bo Lundgren.
Nedre raden från vänster: Marika Rindborg Holmgren, Birgitta Niblaeus och Irma Rosenberg.

Styrelsen

Styrelsen ansvarar för Riksgäldens verksamhet och har åtta ledamöter. Styrelsen har också ett utskott för internrevision.

Ordförande

Ove Nilsson, före detta kanslichef i Finansutskottet.
Tillträdde 2008.

Vice ordförande

Irma Rosenberg, tidigare vice riksbankschef.
Tillträdde 2009.

Ledamöter

Mats Dillén, generaldirektör för Konjunkturinstitutet.
Tillträdde 2007.
Marika Rindborg Holmgren, advokat. Tillträdde 2009.

Lars O. Grönstedt, tidigare verkställande direktör för Handelsbanken. Tillträdde 2009.

Bo Lundgren, riksgäldsdirektör. Tillträdde 2008 som ledamot i styrelsen.

Nya ledamöter från och med den 1 januari 2011:

Birgitta Niblaeus, ekonomie doktor.

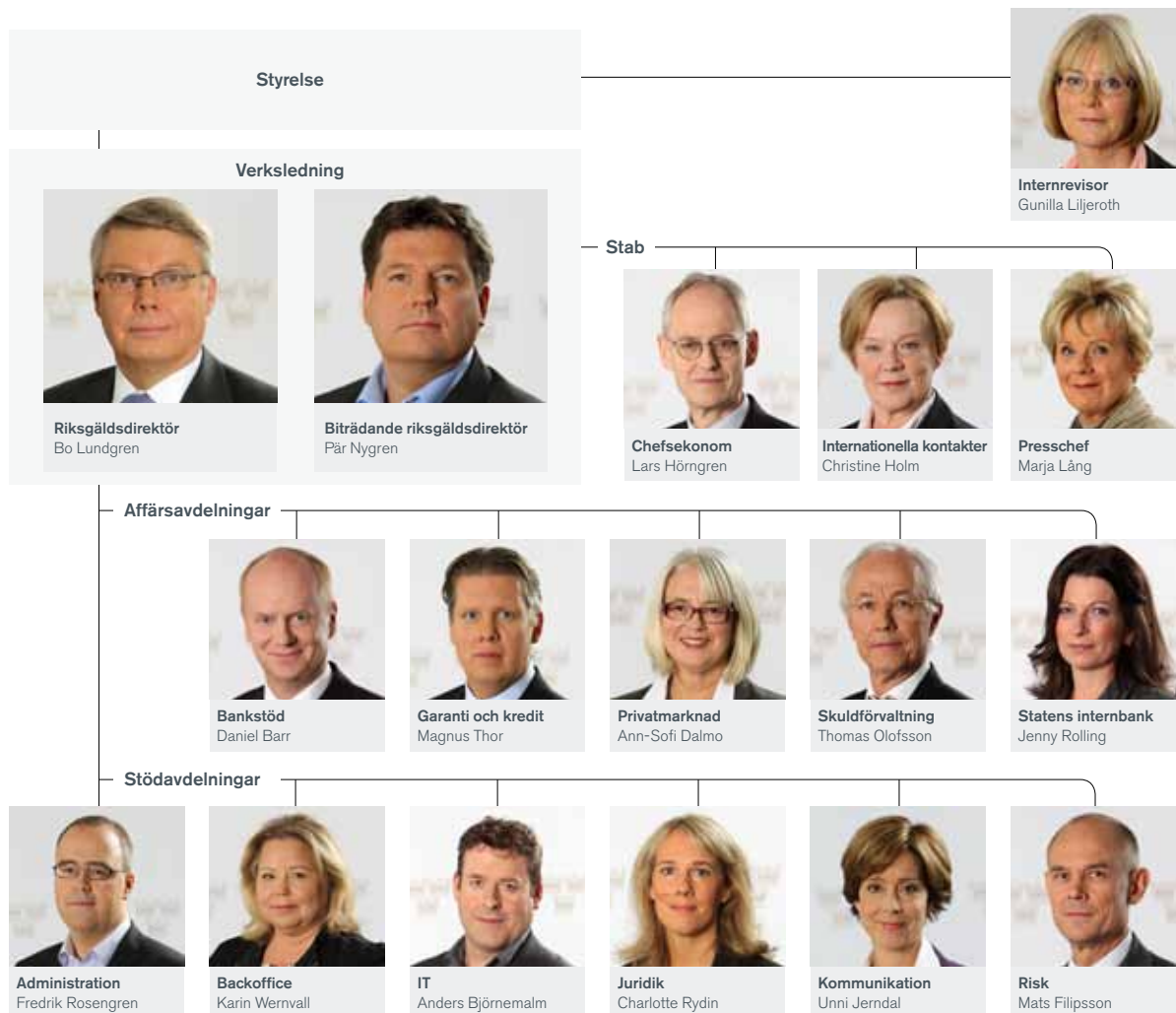
Per Krusell, professor i nationalekonomi vid Stockholms universitet.

Övriga ledamöter under 2010:

Lotty Nordling, tidigare ordförande i Allmänna reklamationsnämnden.

Lena Johansson, generaldirektör för Kommerskollegium.

Organisation

Så arbetar vi

Riksgäldens styrelse ansvarar ytterst för vår verksamhet och ska se till att den bedrivs författningsenligt och effektivt. Styrelsen fattar beslut om bland annat verksamhetsplan, intern styrning och kontroll, årsredovisning, förslag till riktlinjer för statsskuldens förvaltning, vissa frågor rörande bankstöd och andra frågor som är av större betydelse eller principiell karaktär.

Riksgäldens arbete leds av riksgäldsdirektören och biträdande riksgäldsdirektören. Vi är strukturerade i en linjeorganisation som är uppdelad i affärsavdelningar: bankstöd, garanti och kredit, privatmarknad, skuldförvaltning samt statens internbank. Dessutom finns ett antal stöдавdelningar och stabsfunktioner.

Verksledningen, samtliga avdelningschefer, stabsfunktionerna och styrelsens internrevisor utgör tillsammans direktionen som är ett forum för information, beredning och förankring av frågor.

Grunden i vår interna styrning är arbetsordningen som reglerar ansvars- och beslutsfrågor, delegeringsbestämmelser och tydliggör vilka roller olika delar av verksamheten har. Utöver arbetsordningen finns ett antal policyer och riktlinjer för hur de anställda på Riksgälden ska agera och arbeta. Dokumenten ska ge vägledning i arbetet och tydliggöra de värderingar vi gemensamt har för att bygga upp ett förtroende för Riksgälden i omvärlden.

Ordlista

Anslag • De pengar som en statlig myndighet får för att driva sin verksamhet.

Commercial paper • Certifikat med löptider på vanligen upp till ett år.

Dagslån • Lån med upp till fem dagars löptid. Används för att finansiera kortfristiga underskott i statens kassa.

Derivatinstrument • Finansiell tillgång vars värde är beroende av värdet på en annan tillgång. De vanligaste derivatinstrumenten är optioner, terminer och swappar.

Förordning • Lag som beslutas av regeringen och som till exempel används för att styra statliga myndigheters verksamhet.

Kreditmarknad • Marknaden för lånat kapital. Ett samlingsbegrepp för obligations- och penningmarknaden.

Kreditrisk • Risken att motparten inte fullgör sina förpliktelser i en transaktion.

Låneram • Ett lånelöfte i form av en ram för hur mycket pengar en myndighet eller ett bolag får låna i Riksgälden. Låneramen bestäms av riksdagen eller regeringen.

Marknadsrisk • Risken att priserna på marknaden rör sig på ett ofördelaktigt sätt. Ränterisk och valutarisk är olika former av marknadsrisk.

Nominell obligation • En obligation som ger ett förutbestämt belopp i kronor vid löptidens slut. Nominella statsobligationer ger dessutom en årlig fixerad räntebetalning, en kupongränta.

Obligation • Löpande (överlåtelsebar) skuldförbindelse som ger en eller flera utbetalningar av avtalade belopp. De avtalade beloppen kan vara fixerade i kronor eller beroende på någon faktor, till exempel inflation; se realobligation. Vissa obligationer har flera utbetalningar i form av återkommande räntebetalningar och kallas då kupongobligationer. En obligation utan räntebetalningar kallas nollkupongobligation. Se även statsskuldväxel.

Operativ risk • Risken för förluster som beror på brister i interna processer, mänskliga fel, felaktiga system eller externa händelser. I begreppet ingår legala risker men inte strategiska risker.

Realobligation • En obligation som utöver fast real ränta ger innehavaren ersättning för inflationen under löptiden. Det innebär att eventuell inflation inte urholkar obligationens värde.

Realränta • Den reala inflationsrensade räntan. Om marknadsräntan är 6 procent och inflationen 4 procent så är realräntan 2 procent.

Riksbankens reporänta • Riksbankens viktigaste styrränta. Reporäntan påverkar de korta marknadsräntorna.

Reservering • Belopp som reserveras (avsätts) i balansräkningen för att täcka förväntade förluster i framtiden.

Statsobligationer • Samlingsbegrepp för de obligationer som Riksgälden ger ut på obligationsmarknaden. Det finns både reala och nominella obligationer.

Statsskuldväxel • Ett kortfristigt statspapper utan räntebetalningar under löptiden. Avkastningen består i skillnaden mellan slutbetalningen och det pris som statsskuldväxeln köpts till.

Swapp • Avtal mellan två parter om att byta betalningar med varandra under en avtalad tid. Det kan vara att byta räntebetalningar under en given löptid, till exempel byte av fast ränta mot rörlig ränta.

Underkurs • En obligation handlas till underkurs när obligationens pris är lägre än det nominella beloppet. Det händer när marknadsräntan är högre än obligationens fastställda ränta (kupongränta). Se även överkurs.

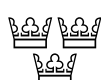
Value-at-Risk • Riskmått som uppskattar framtida förluster givet viss sannolikhet och under en bestämd tid. Måttet kan exempelvis säga att det är 5 procents sannolikhet att förlusten från i dag till i morgon blir 50 miljoner kronor eller större.

Utgiftstak i statsbudgeten • En maximal nivå för de statliga utgifterna i statsbudgeten som fastställs av riksdagen. Utgiftstaket gäller alla anslag på statsbudgeten utom räntor på statsskulden.

Överkurs • En obligation handlas till överkurs när obligationens pris är högre än det nominella beloppet. Det händer när marknadsräntan är lägre än obligationens fastställda ränta.

riksgalden.se

RIKSGÄLDEN
SWEDISH NATIONAL DEBT OFFICE

Besöksadress: Norrlandsgatan 15 • Postadress: SE-103 74 Stockholm • Telefon: 08 613 45 00
Fax: 08 21 21 63 • E-post: riksgalden@riksgalden.se • Internet: www.riksgalden.se